

MEDLEMSBLAD FOR
RAUD VALALLIANSE

OPPRØR 7-2001

GODT RØDT NYTTÅR

Dette nummer av Opprør er det siste i 2001 og i hovedsak viet til debatt om veien videre for RV. I kjølvannet av valgnederlaget - og i god tid før kommunevalget 2003 - er det mange debatter som må tas.

SIDE 1-16

KVINNEPOLITISK SATSING

120 deltok på RVs kvinnekongress på Notodden, og 300 var med på RUs feminisemefestival i Oslo. Nå ønsker landsstyret en ny kvinnepolitisk satsing og har satt av midler til formålet.

SIDE 4-7

FORELDET PARTILANDSKAP?

Vil ungdommen ha nye, kule og mer uforpliktende organisasjoner som ikke er etter mønster fra de etablerte partiene? Eller er problemet at dagens partiskiller avspeiler fortidens motsetninger, og ikke fremtidens utfordringer?

SIDE 8

GLOBALISERING

Opprør rapporterer fra den store globaliseringskonferansen i Oslo, og ser nærmere på aksjonen "For Velferdsstaten".

SIDE 12-13

VEIEN VIDERE

FOTO: Else Marette Thymess

Gudmund Dalsbø
Sørlhaugsgata 2a

0565 051 0

Ver glad for at RV er annleis

Når du les dette, er Europol-avtalen vedtatt. Ein av dei raude på Løvebakken, Audun Lysbakken (SV), sa offentleg at han er mot avtalen. Han varsla at han ville protestere ved å ikkje vere i Stortinget når dei som er der, må velje mellom Ja-knappen og Nei-knappen.

Eg meiner det er ei linje for å svikte EU-motstanden og gjere seg sjølv usynleg, og oppfordra han derfor til å vere modig og ta ein åpen kamp i Stortinget. Eg trur knapt det var slikt dei venta seg dei som 10. september sikra Lysbakken ein plass på Hordalandsbenken.

Vi veit ikkje om nokon av dei ville røysta annleis dersom han før valet hadde sagt frå offentleg om at han ville bøye av på denne måten dersom SV-leiinga påla han å røyste for EU-tilpasning. Kanskje enkelte da ville spurt seg kva dei skulle med ein slik politiskar? Dette kunne ha gitt RV-kandidaten i Hordaland, Torstein Dahle, dei få ekstra røystene han mangla.

Europol-avtalen er ikkje eit av dei lengste stega i strategien som er lagt for å ta innersvingen på folkefeirtalet som seier nei til Europaunionen. Men dei EU-motstandarane på Stortinget som svikta i denne saka, dei har alt no gitt fanden lillefingeren.

Vi vil få fleire eksempel som viser kor eitrande dumt det er at RV ikkje er på Stortinget.

Eg trur stortingspartia sine valkampanjar i 2003 og 2005 blir meir av det same som vi opplevde frå 20. august til 8. september i år: Kortvarige og intenst personfokuserte mediekampanjar. Dei beste vil vere psykologisk godt gjennomtenkte slik at dei trekker tankane vekk frå kva dei politiske partia har gjort. Kampanjane skal få folk til å velje røystesetel ut frå kva Jan (H), Kristin (SV), Jens (Ap) og Siv (Frp) seier dei er mest opptatt av. Evnen til å formidle eit varmt kroppsspråk gjennom TV blir viktig.

” Vi vil få fleire eksempel som viser kor eitrande dumt det er at RV ikkje er på Stortinget.

I denne situasjonen blir det meir bruk for RV og dei tradisjonelle og tilvante arbeidsmåtene våre: Undersøkje sjølv, snakke med folk istadenfor å stole på rådmannen. Lage og delta i aksjonar saman med dei som slåst, istadenfor korridorssnakk. Aldri

gi opp fordi om "alle" i Rådhus og Fylkeshus seier slaget er tapt, jfr. sigeren i den "umulege" kampen for Storfjellvegen for nokre år sia.

Vi får nok lite plass i store media, anten det er hos Knut Olsen i Debatt 21 eller i andre "debatt"-program som er prega av sitt eige forfall. Men ute på bygda og ute på gata trengst raude aktivistar og raude folkevalde som bryr seg om arbeidarklassen sine kvardagsspørsmål, slik at skilnaden mellom RV og dei andre partia blir synleg i alle dei månadene det ikkje er valkamp.

Erling Folkvord, RV-AU

RV GIR UT 8. MARS-MAGASIN

Av Marte Mjøs Persen

RV har vedtatt at vi skal gi ut et 8. mars-magasin i 2002. Redaksjonen har base i RV-laget i Bergen. På vårt første åpne redaksjonsmøte møtte det frem sju entusiastiske jenter. Magasinet skal deles ut på gaten på 8. mars, samt sendes ut til alle RV-medlemmer i landet. Det første møtet var først og fremst en idemyldring, og da møtet var over satt vi igjen med omtrent 40 forslag på tema/ artikler vi vil ha med! Det var en bred enighet

rundt hovedtema: Kvinner i verden. På det temaet kom det mange forslag. Blant disse var: Horekunder i Finnmark, Kvinner i Kurdistan, Kvinner og krig, og mye mer. Vi diskuterte også en del rundt organiseringen av redaksjonen, og det ble bestemt at vi ønsker å ha en åpen redaksjon med faste møter hver uke, kollektiv jobbing og bare for damer! Har DU lyst å være med, eller på annen måte ønsker å bidra med skrijving, distribuering, fotografering mm. så ta kontakt med RV-kontoret i Bergen! (tlf. 55 31 64 21)

ANTIKRIGSHEFTE FRA RV

Temahefte om terror, imperialisme og RV

Antikrigshefte fra RV (kr. 20). Bestilles fra RV-kontoret: 22 98 90 50, rv@rv.no

Bidrag fra:

Maryam Azimi
Aslak Sira Myhre
Hege Bae Nyholt
Peter M. Johansen
Berit Mortensen
Jan O Jacobsen
Margaret Sanner
Athar Ali
Kari Celius
Bjarke Friborg
Kristine Nybø

Innhold:

Stemmene fra Kabul
Etter terroren i USA
Kvinnene og krigen
Taliban og bin Laden
Palestina
Venstresiden og terrorismen
Amerikanske liv og andres liv
Pakistan
Norge og Nato
Klassekamp
Globalisering

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRAR Bjarke Friborg
BLADSTYRE Finn Olav Rolijordet, Else Merete Thyness, Kristine Nybø, Pål Hellesnes, Ingrid Baltzersen, Lars Akerhaug
BLADBUNAD Einar Børresen
TRYKK Avistrykk Norge

ADRESSE Osterhausgate 27, 0183 Oslo
TELEFON 22 98 90 54
TELEFAKS 22 98 90 55
E-POST oppror@rv.no

RV-KONTO 7878.05.75424 (Opprør og medlemsinnbetaling)

NY ARBEIDSPLAN FOR RV

Det dårlige valgresultatet betyr at RV nå må konsentrere kreftene om partibygging og fokusere mye klarere på en rekke utvalgte hovedoppgaver. Stikkord er ny kvinnepolitisk satsing og at RVere bør arbeide mer i Attac og Aksjon for Velferdsstaten.

AV BJARKE FRIBORG

RVs landsstyre (LS) ønsker nå en innskjerping av kursen etter valgnederlaget i september. For å sende et klart signal vedtok LS like godt å forkaste det mer omfattende dokumentet "Veien videre", som var blitt oversendt til LS fra landsmøtet i februar. I all hovedsak bygger den nye arbeidsplanen på landsmøtedokumentene. Forskjellen er at det er lagt opp til mye mer prioritering enn tidligere. Detaljene i arbeidsplanen er nå til finpuss hos arbeidsutvalget, men hovedlinjene ligger fast.

Dokumentet åpner med å slå fast hvordan valget var en tankevekker. Bare i satsingsfylket Hordaland går vi fram. I alle andre fylker inkludert satsingsfylket Oslo går vi tilbake. Tilbakegangen i Oslo er spesielt dramatisk. Det setter et skarpt søkelys på styrker og svakheter i både organisasjon og politikk. Partiet har nå stort behov for å samle seg om færre oppgaver og konsentrere kreftene om partibygging, heter det.

Landsmøtet har allerede vedtatt at partiet

skal utvikle et nytt arbeidsprogram for RV, og LS vil øke egenproduksjonen av studiesirkler, debathefter m.m. Den følgende oversikten viser hvordan LS ellers ser for seg prioriteringen av arbeidsoppgaver, både for partisen-tralen og for partiet som helhet:

KVINNEPOLITISK SATSING

RV må bli et virkelig kvinneparti. Valget betydde et tilbakeskritt og kvinnene i RV har opplevd mange tilbakeskritt internt i partiet i mange år. Samtidig har valgkampen vist at kvinner står sentralt i RV og at mange kvinner ønsker å bli aktive i RV dersom vilkårene er til stede. I perioden er det derfor satt av midler til kvinnepolitisk arbeid, blant annet en kvinnepolitisk sekretær på partikontoret. Det skal også gis ut et eget eksternt 8. mars-Opnrør, der ansvaret er delegert til Hordaland RV.

MED ATTAC MOT NYLIBERALISMEN

En annen viktig fellesoppgave er kampen mot nyliberalismen i Norge og internasjonalt. Den omfatter alt fra kampen for en skole eller lokalsykehuset til kampen mot kapitalismen på verdensplan. LS mener at RV må bidra

mye mer aktivt i å bygge lokallag innen Attac og aksjonen "For velferdsstaten", som begge har en stor strategisk betydning i forhold til målene våre. I dag er "For velferdsstaten" temmelig topptung og lite aktivistisk, men med en million tilsluttede medlemmer kan aksjonen på sikt ha stor betydning i forhold til å utvikle en ny klasseforståelse.

FOKUS PÅ FYLKENE OG PÅ OSLO RV

LS opprettholder målet om styrking av fylkesleddet i RV på landsplan, men setter samtidig søkelys på Oslo RV spesielt. Med mer enn 300 medlemmer er dette den største grunnorganisasjonen i partiet og med et stort potensiale. Mangeårig svakhet i ledelse av Oslopartiet må snus. Et sterkt Oslo-parti har også betydning for hvordan kreftene sentralt disponeres. Det settes derfor opp som mål å avsette ressurser til særegent organisasjonsarbeid i Oslo, dvs. på sikt lønnsmidler for enten leder eller sekretær.

VÅRE FOLKEVALGTE

Kvaliteten på arbeidet vårt i folkevalgte organ må bedres. En metode i å utvikle dette arbeidet, har vært å avholde Folkevalgskonferanser. Her har folk fått kunnskap, utvekslet erfaringer og knyttet kontakter. Men i alt for stor grad har folk blitt overlatt til seg selv etterpå. Folkevalgtarbeidet må nå få en særskilt ledelse, og det må i større grad kjøres

koordinert politikk (f.eks. prøveprosjekt med 6-timersdag i kommunene, opprør mot statens politikk etc). Folkevalgte skal dessuten skoles mer målrettet, gjerne gjennom regionale frem for sentrale folkevalgskonferanser.

RØD UNGDOM

Arbeidsplanen legger ikke opp til noen særegen vervekampanje, men vil til gjengjeld satse stort på mest mulig oppfølging av alle de nye kontaktene fra valgkampen. Samarbeid med Rød Ungdom skal prioriteres. Det må utarbeides en egen arbeidsplan sammen med RU om utbygging av RV/RU og utfordringen med å få "voksne" RU-ere til å fortsette politisk aktivitet i RV må tas opp.

AKTIVE MEDLEMMER

I RV skal det være mulig å være "passivt medlem". Men hva er egentlig et passivt medlem? LS mener at det i noen tilfeller bare betyr at en aktivitet medlemmet allerede holder på med ikke er trukket inn i partiet. I andre tilfeller betyr at RV ikke klarer å trekke med medlemmene på en sak partiet ønsker å prioritere. Partiet må derfor samle seg om noen få felles saker og partiets tillitsvalgte og aktivistene må bli flinkere til å trekke med seg andre, bygge nettverk, lage utvalg, arbeids- eller prosjektgrupper. Målet vårt skal være å øke den politiske aktiviteten – ikke først og fremst å streve med å få på plass lokallag.

NYSKRIVING AV ARBEIDSPROGRAMMET

Landmøtet vedtok at RV skal sette i gang en toårig prosess med å modernisere arbeidsprogrammet, slik at det kan bli et godt politisk verktøy i den daglige kampen. Dette er nødvendig blant annet fordi:

- RV trenger et arbeidsprogram som kan være et redskap for både folkevalgte og medlemmer som er aktive i bevegelser
- det må utvikles politikk på nye områder
- det mangler klasseinnretning og kvinneperspektiv på flere kapitler
- en del kapitler er "tida gått fra", og de må oppdateres av den grunn

AV KARI CELIUS, RV-AU

Landsstyremøtet i oktober vedtok en framdriftsplan for arbeidet, og det ble satt ned en gruppe i Landsstyret som skal lede nyskrivingsarbeidet. I gruppa sitter: Erling Folkvord, Kari Celius, Romy Rohmann, Marte Mjøs Persen, Carmen Castro og Frode Bygnes. Det er sjølsagt ikke meningen at gruppa skal skrive om hele programmet, men sørge for at det blir etablert grupper som kan jobbe med de enkelte kapitlene/tema.

SPØRSMÅL

Før nyskriving faktisk kan starte er det nødvendig å avklare hvordan det nye arbeidsprogrammet skal være. Skal det være et omfattende program med mange kapitler der de fleste saksområder er dekket, dvs omtrent slik som det er nå? Eller skal vi redusere det til færre, og bare ta med de viktigste sakene? Hvilke er i så fall det? Dersom vi skal dekke de fleste saksområder, kan vi klare oss med noen prinsipielle standpunkter?

Kan noen av kapitlene tas ut av arbeidsprogrammet, og heller trykkes opp og brukes som sjølstendige programmer, som for eksempel Antirasistisk Manifest og Datapolitisk program?

TILBAKEMELDING

I lagssending som gikk ut i slutten av oktober ble lagene oppfordret til å gi tilbakemelding om dette med frist 15.01.02. Første landsstyremøte på nyåret skal ta stilling til formen på programmet. Arbeidsgruppa er interessert i kontakt med alle som enten mener noe om hvordan det nye programmet bør være eller ønsker å være med og jobbe med noen sine "hertesaker" med tanke på arbeidsprogrammet. Ta kontakt med noen i gruppa, med Arbeidsutvalget eller bruk RV-lista til å sette i gang diskusjon! Eller lag en lokal prosjektgruppe – det er "helt lovlig".

Det hadde for øvrig vært artig å få høre fra folkevalgte og RVere som har sin politiske virksomhet utenfor RV om programmet vi har faktisk blir brukt til daglig. Eller ligger det mest i påvente av neste valgkamp?

Nytt hefte fra AKP

Det store spillet
– enda en gang

Geopolitikk og olje ved Kaspiahavet
av Kari Austbø og Pål Steigan

Spennende politisk og kulturelt bakteppe
for hva Afghanistankrigen dreier seg om,
og hva Norge er på vei inn i.

Utgitt med støtte fra Norad
og Studieforbundet for folkeopplysning

Stort format – rikt illustrert
40 kroner

Rabatt ved kvantumkjøp
AKP, Osterhausgata 27, 0183 Oslo
akp@akp.no

Tilbud:

Pluss på en tier og få Jorun Gulbrandsens
debattheft om kommunistpartiet i tillegg

120 PÅ KVINNE- KONFERANSE

Helgen 10.-11. november gjennomførte Notodden RV en svært vellykket kvinnekongress. For de to tilreisende fra Oslo var det en rein styrkedemonstrasjon av RVs forankring i lokalsamfunnet og beviset på betydningen av et effektivt grasrotarbeid.

AV CHRIS HARTMANN OG
BJARKE FRIBORG

Den eksterne RV-kongressen ble gjennomført med støtte fra RV-sentralt, men var i all hovedsak verket til de lokale initiativtakerne i Notodden RV. På en rekke punkter var dette derfor en utradisjonell RV-kongress. Bl.a. var det ikke lagt opp til gruppediskusjoner. Og selv om kjente RV-navn som Kjersti Ericsson var blant innleiderne, er det ikke "typisk RV" å ha likestillingsombud Ingunn Yssen som foredragsholder.

Men all slik skepsis var nødt til å fordufte når man faktisk befant seg på kongressen. Helt fra begynnelsen var det en hjemmekoselig stemning. Om ikke frukt, kaffe og kaker hadde fått morgentivheten til å forsvinne, ble den i alle fall manet i jorden av et sprudlende Notodden Visekor som varmet opp forsamlingen med irske, afrikanske og norske folkeviser.

Arrangørene hadde tydeligvis lagt mye vekt på kultur, og at folk skulle føle seg velkommen. Det hele foregikk i et tidligere Betania-forsamlingshus, nå utstyrt med scene i stedet for døpefont. De lokale kunstnerne Victoria Fuhr, Agnes Guttormsgård og Ingrid Lene Langedok hadde sørget for utsmykning. Et effektivt korps av dugnadsarbeidere

sørget for frukt, kaffe, lunsj og seinere middag til deltakerne. Og lørdag kveld var det fest hvor lokalkjendisen Olav Sem opptredte som kjøgemester ("toastmaster") og beriket midt-dagen med tradisjon, dikt, stev og frodige historier. Dagen ble avrundet med Terry Lehns, Notoddens mest populære liveband.

NYE FAMILIEMØNSTRE

Den lokale biblioteksjefen og kulturpersonligheten Ragnhild Kraugerud viste seg fort som en opplagt og flink kongresssjef. Med kyndig hånd styrte hun deltakerne gjennom programmet og la i sin egen åpningstale vekt på både problemer og lyspunkt for kvinner i dagens Norge.

Deretter var det Kjersti Ericsson sin tur. Hun innledet bl.a. om skiftende familiemønstre og om statens økende innblanding og definisjonsmakt over for hva som er "gode foreldre". Samliv og maktforhold mellom kvinner og menn var også i fokus hos de to andre innleiderne for dagen, Berger Hareide fra Modum Bad Samlivssenter og Kjell Ribert fra Ribert Kultur og Kommunikasjon. Begge trakk frem endringene i samlivsmønstrene og beskrev overgangen fra en situasjon med relativt stabile ekteskap frem til 1970-tallet, til en situasjon preget av langt flere skilsmisser og samlivsbrudd – men også langt flere forskjellige samlivsformer og mer frihet til enkeltindi-

videt.

MOTKULTUR

Denne utviklingen ble beskrevet som en overgang fra "klaustrofobe, trange familier" til en situasjon med mye større rom for kvinnefrigjøring og mer rom for andre typer ansvarsfordeling enn det som ble tillatt av de tradisjonelle og undertrykkende kjønnsrollene. Samtidig uttrykte innleiderne bekymring over den dominerende markedstenkingen, og den ekstreme vektleggingen av individets uhemmete frihet – i kraft av å være forbruker: I det kommersialistiske samfunnet blir altting gjort til en vare, inkludert de nære båndene mellom mennesker.

Opp mot dette etterlyste de to mannlige innleiderne et mer positivt syn på livslang forpliktelse, å sette andres behov først og å vise offervilje. Å stå for slike idealer i dag var nærmest å regne som en 'motkultur', mente de. Kanskje det til og med var på sin plass å kalle seg for 'verdikonserver', i hvert fall i møtet med den uhemmede individualismen? Imidlertid avviste de både å gå i den fellen å alltid stå på pinne for andre, og på den andre siden alltid sette sine egne behov fremst.

INNVANDRERKVINNER

Søndag innledet Gerd Fleischer fra "Selvhjelp for Innvandrere og Flyktninger" (SEIF). Hun

Lydhøre deltakere på Notoddens kvinnekongress.

tok opp om det var mulig å skape et flerkulturelt fellesskap, og etterlyste flere felles møteplasser. Innvandrerkvinner er ingen homogen gruppe, slo hun fast. Samtidig understreket hun at de var dobbelt undertrykt av likestillingsloven med forskrifter og av patriarkatet. Hun advarte mot å ignorere spørsmål som tvangsekteskap eller kjønnslemlesting, tvert imot var det utrolig viktig å rekke en hånd ut til de som faktisk våget å bryte med tradisjonen.

Fleischer's håp var særlig de unge jentemiljøene, som hun mente var "fargeblinde" og kunne spille en stor rolle i fremtiden. Mens hun

SVÆRT FORNØYDE ARRANGØRER

Fornøyde arrangører. Asgeir Drugli, leder av Notoddens RV og Inger Lise Olsen fra arrangementsgruppen.

Inger Lise Olsen fra arrangementsgruppen er svært fornøyd med kongressen, og mener at RV har mye å lære om kommunikasjon med andre grupper enn seg selv. – Målet var å legge et grunnlag for dialog og å nå ut til mange flere enn vår egen krets. Dette målet har vi oppnådd. Vi satset på 100, det kom 120. De aller fleste fra Notodden eller resten av fylket, men også Hamar, Lillehammer, Arendal og Kongsberg og fra Oslo, forteller hun. – I tillegg ble det også knyttet kontakter til det nystartede antikrigsnett, og det ble samlet underskrifter mot nedleggning av lokaltoget.

– Det er artig å se hvordan deltakerne tilhører hele spektret av kvinner fra lokalsamfunnet. Jeg liker ikke ordet 'alminnelig', men det er klart at flere her ikke har deltatt politisk før. Mange som ikke er fra den tradisjonelle venstresiden. Det er også noen lokale næringsdrivende, KrF-medlemmer og kvinner og menn i alle aldre. Vi har kanskje ikke vært så "politisk korrekte", men temamessig har vi truffet svært mange. Vi har bevisst arbeidet med formidling og kommunikasjon, her har RV som parti mye å vinne. Vi har tatt opp ting

som kjærlighet og samliv og klart å engasjere lokalsamfunnet. Det bør være en tankevekker for oss "politikere".

– Vi har invitert flere landskjente innledere som Kjersti Ericsson og Ingunn Yssen, men først og fremst ønsket vi å ta opp tema som engasjerte folk. Vi har også lagt vekt på profilering av lokalkulturen. Endelig ville vi at folk skulle kose seg og spise god mat. Rommet måtte være dekorert, slik at folk følte seg velkommen.

NOTODDEN RV

Asgeir Drugli og Morten Halvorsen er enige med Inger Lise.

– Dette var en seier for Notoddens RV. Vi er ikke noen sekterisk klubb, og ved å arbeide på denne måten legger vi grunnlaget for store samfunnsendringer. Notodden RV er i en situasjon der vi både kan arbeide langsiktig for store samfunnsendringer og mot den globale kapitalismen, og mer kortsiktig for praktiske resultater og å bidra til lokale bevegelser. Vi har årlige Telemarksløire der vi utvikler politikk, og vi arrangerer Rød Fest. Det sosiale er viktig og ofte undervurdert i RV-sammen-

så skolen som en naturlig møteplass, mente hun at fagbevegelsen hadde sviktet innvandrerbefolkningen og ikke minst kvinnene. Hun ønsket seg mer kontakt mellom norske organisasjoner innvandrete miljøer.

KVINNER OG MENN

I løpet av formiddagen ble det klart at Ingunn Yssen måtte melde avbud. Til gjengjeld tok den lokale RVeren og medarrangøren Inger Lise Olsen selv over som innleder, og tok på sparket et foredrag om kultur og kulturelle koder. Hun gikk inn på forskjellige måter å nærme seg folk på, og slo fast at det var

heng. Vi har mange ikke-RVere som dugnadsarbeidere her på konferansen. Det er fordi folk merker at RV er til for dem, og ikke for partiets egen skyld, mener de to.

Inger Lise mener at samlinger som Kvinnekonferansen oppleves som mye mer nyttig enn å være i kommunestyret. – Dette beviser at RV ikke er avhengig av å bli valgt inn i kommunestyret. At vi stiller opp gjennom Solidaritetslista har frigjort krefter til mer utenomparlamentarisk arbeid.

SOLIDARITETSLISTA

Solidaritetslista er et lokalt samarbeidsprosjekt på Notodden mellom RV, SV, uavhengige og utbrytere fra Ap. Etter valget i 1999 består kommunestyregruppen av tre fra RV, en SVer og to uavhengige.

– Solidaritetslista er en suksess for RV som organisasjon, mener Morten som hele tiden har vært sentral i listen. – RV er ikke gått til grunne, tvert imot. Argumentene mot listen er partitaktiske, som at vi skal ha mange lister for å få lov å komme på fjernsyn. Men vi er ikke avhengige av å komme på tv. Motkreftene er store, derfor må vi delta i lokalpolitiske

mange fordommer og stereotyper som var utbredt. Det å lære seg kodene og å bli kjent med andre miljøer var svært viktig, mente hun, og kom inn på tema som ungdom, integrering/segregering og assimilering.

Arrangementet ble avrundet av de lokale fortellerne Jorunn Hegna, Astrid Holtskog og Fridun Tørå Karsrud med historier om kvinner og menn. De fikk bla. vist hvordan eventyr fra ulike deler av verden tar opp mange av de samme motiver, som kjærlighet og samliv. Tema som åpenbart engasjerer på tvers av både lande- og fylkesgrenser, noe i hvert fall Notodden RV har skjønt til fulle.

allianser når det er mulig å oppnå noe viktig.

– I 1995 ble listen nest størst i kommunen, med 22% oppslutning rett etter oppstarten. Ved 1999-valget hadde vi fortsatt 15,5% og vi har en sterk posisjon i lokalsamfunnet. RV har en kjerne på 20-30 betalende medlemmer, men miljøet er mye større. Vi har ikke vært så flinke til å drive inn kontingent, det viktigste for oss har vært å skape entusiasme og nå ut til mange mennesker.

– Vi kunne hatt to representanter i kommunestyret og likevel vært isolert, mener Inger Lise. – I stedet har RV profilert seg gjennom Solidaritetslista og oppnådd et mye større omland. Men vi har også gjennomført egne RV-aktiviteter slik som denne konferansen.

– Folk blir kommunister og revolusjonære fordi det er undertrykkning i samfunnet, sier Morten. – Men vi kan nå ut til mange flere ved også å utvikle en dagspolitikk som gjør at flest mulig engasjerer seg og selv begynner å gjøre noe. Vi må vekk fra å være navlebeskuende, RV har ikke livets rett hvis ikke folk ser på partiet som noe nyttig.

BY OSS NOE RÅTT

300 deltakere, 50 programposter, 48 timer, 1 verden å vinne. Bunny bites back gikk i mål som det største RU-arrangementet på 7 år.

AV EIVIND VOLDER RUTLE

Med strofene fra Kjersti Ericssons dikt "By oss ikke noe smått!" åpnet den første og største Feminismefestivalen Norge har sett fredag 2. november på Nordseter skole i Oslo. Omtrent 100 gutter og 200 jenter brukte hele eller deler av helga til å forsyne seg av de rundt 50 programpostene festivalen bød på.

– SUs konferanse og vår festival har samla 600 feminister denne høsten. Stadig flere blir aktive feminister, og den norske likestillingsbobla er i ferd med å sprekke, sier RU-nestleder Hannah Helseth.

Hun mener høstens feminismearrangementer viser at stadig færre lar seg lure av myten om at vi har likestilling i Norge.

PROGRAM MED HØYT NIVÅ

Den røde tråden i programmet var selvsagt **feminisme**. Men det var allikevel variert, og berørte en lang rekke temaer. "Den usminka sannheten om likestillings-Norge", "Hva gjorde du i krigen, mamma? Om Nord-Irland", "Kvinner i Afghanistan" og "Feminisme i media og kultur" var noen av titlene vi kunne lese i Festivalheftet.

– I arbeidet med å sette sammen programmet la vi vekt på at det skulle være noe for enhver smak og aldersgruppe. Derfor henta vi inn mange innledere med ekspertise på sine områder, sier Elin Volder Rutle, festivalgeneral og jentepolitisk ansvarlig i RU. – Maryam Azimi prata om kvinner og

fundamentalisme, Elisabeth Eide om krigen i Afghanistan og Maren Rismyhr om kvinnelønna, for å nevne noen.

Festivalen hadde også en høy kulturprofil, noe som skilte den fra tidligere jentekonferanser. I fire og en halv time på lørdagen kunne man velge mellom 10 kreative verksteder, som selvforsvar, toga, kor og gjøgling.

VERDENS STØRSTE KVINNETEGN

Lørdag kveld var Youngstorget arena for antikrigsmarkering, kombinert med verdensrekordforsøk (som seg hør og bør på ethvert stort arrangement med respekt for seg selv). I løpet av 8 minutter lagde 210 veldresserte festivaldeltakere verdens største menneskelige kvinnetegn, uthevet med fakler.

– Kvinnetegnet var et nydelig syn. Vi hadde ei politisk styrkemarkering midt i et cupfinale-dominert Oslo sentrum. Festivalen har vist at det går an å lage fine kurver med mange mennesker, men også at potensialet for jenteorganisering er stort, sier festivalgeneralen.

– Etter festivalen ligger det et tomrom og venter på oss. Veldig mange av deltakerne har ikke vært på bøllekurs, enda flere er ikke organiserte. Alle RU-lag bør holde bøllekurs. Start opp jenteallianse også, hvis dere tror det er mulig. Klarer vi å få med mange av festivaldeltakerne til å gjøre noe etter festivalen også, DA har Bunny bites back vært en suksess!

KOMMUNEVALGET 2003

Hvordan ser dere på det kommende kommunevalg?

– Vi er helt åpne i forhold til Solidaritetslista, forklarer Asgeir. Det stemmer at profilering av RV er viktig, men samtidig har vi følt at kapasiteten til utenomparlamentarisk arbeid er blitt større. Hvis listen ble oppløst ville vi miste et relativt stort miljø, det er et klart dilemma.

– Vi har regelmessige styremøter i Notodden RV, der vi bl.a. diskuterer RV sitt forhold til Solidaritetslista. Men Solidaritetslista er ikke styrt av RV. SV og de partiløse synes bra om samarbeidet. De ser at RV er en drivkraft i mange ting, vi stiller til debatt med åpent sinn. Vi er ikke interessert i å slåss internt om detaljer på venstresiden. Det er dessuten lov å stemme ulikt. Vi har alle lært veldig mye, og ikke sjelden er det typiske RV-saker vi kjører frem. For eksempel vedtok Solidaritetslista enstemmig å støtte et underskuddsbudsjett. Dermed var det mange flere enn "hardcore" RVerer som stod for en ganske tøff linje.

Hva kan RV som parti lære av dere?

– Vi er et parti for folk, det sier vi hele tiden. I

praksis betyr det at vi må lære å kommunisere med andre, og lære av hverandre. Gjennom Solidaritetslista plukker vi bedre opp hva folk er opptatt av, samtidig som vi kan kjøre våre store linjer. Det er mulig å oppnå samarbeid og dialog med krefter uten for kretsen, og RV er helt klart styrket. Vi er få, men vi ønsker å drive både utenomparlamentarisk og parlamentarisk arbeid. Vi har opplevd dette samarbeidet som frigjørende.

– Likevel har vi klare vilkår for felleslister, vi er ikke for hva som helst. For det første må programmet være basert på sosialistisk politikk, ikke bare "berg trikken" etc. For det andre må alle på listen må være enige i denne politikken, og stå på plattformen også etter et valg. For det tredje må alt foregå ut fra en demokratisk prosess. Og for det fjerde vil vi gå mot samarbeid bare mellom SV og RV, det ville ikke brakt oss videre. Vi må få med uavhengige sosialister, folk som er aktive i ulike lokale sammenhenger, avslutter Asgeir.

–RV er til for folk, ikke for partiets egen skyld. Partiet er noe som folk skal kunne bruke.

TO KURDISKE KVINNER

Kurdere er en voksende minoritetsgruppe i Norge. I dag bor det mer enn 12.000 kurdere fra Nord-Irak i Norge, og flere tusener fra Tyrkia og Iran. Opprør har snakket med to av dem om RV og deres ønsker til norsk venstreside.

AV BJARKE FRIBORG

Shilan: Vil ikke være en fugl i et gullbur

Shilan (27) er fra Sulaimaniyah i Nord-Irak, eller Sør-Kurdistan. Hun har vært i Norge siden juli 1998. Opprør treffer henne på Torgallmenningen i Bergen med en bunke løpesedler.

– Helt fra jeg var liten har jeg vært med på demonstrasjoner. Vi var for kurdernes rettigheter og mot krigen mellom Irak og Iran. Det var alltid mye politi og militær, og Saddam Hussein hadde angivere over alt. Men det var også mye solidaritet. En dag da jeg var liten kom det plutselig en mann inn i huset vårt, han var blitt skutt og blødde mye. Min mamma tok en skarp kniv og skar ut kulen. Det gikk veldig fort og så løp han videre for å skjule seg. Det gjorde stort inntrykk på meg.

Shilan (27) er fra Sulaimaniyah i Nord-Irak, eller Sør-Kurdistan. Hun har vært i Norge siden juli 1998.

FRA IRAK TIL NORGE

– Da jeg først kom til Norge så jeg at det var ingen bygninger som var ødelagt. Det var helt ulikt Irak. Jeg ble også redd fordi jeg ikke så noen på gaten og folk hilste ikke på hverandre. Det var som om det var helt stille! Det er mye mer liv på gatene i mitt hjemland. Og da jeg gikk til politiet for å søke asyl håndhilste

de på meg. Det var veldig merkelig. De sa jeg skulle fortelle alt, men hvor skulle jeg begynne? Kunne jeg stole på dem, kanskje de ga opplysninger videre til Irak? Jeg var redd for å si alt. De brukte en arabisk tolk som ikke skjønnte alt jeg sa. Han oversatte flere ting feil.

– Etter seks måneder fikk jeg oppholdstillatelse på humanitært grunnlag. I mellomtiden bodde jeg på asylmottak. De ga meg 2500 kroner til å dekke alle utgifter. Men vi måtte betale alt, både lege, telefon, busskort. Jeg likte ikke å bo på mottaket, det var mange folk som bodde sammen. Vi hadde ulike kulturer. Jeg kom fra byen og var ikke muslim, men de jeg ble plassert med var veldig religiøse. De kritiserte alt jeg gjorde. Det var som å bo i en dyrehage, der alle de forskjellige dyrene er satt sammen uten noen hensyn, forklarer Shilan.

EN FUGL I ET GULLBUR

– Nå går jeg på kveldsskole og lærer norsk og samfunnsfag. Særlig i fjor kranglet jeg mye på skolen, lærerne er veldig lojale mot staten og mot Nato. De undertrykker kritikk. De sier at Norge er demokratisk og at alt er så bra. De sier at "vi kan ikke klage, vi har det så bra". Så spør jeg hvorfor elevene må låne penger til skolebøker, de er ikke fri. Lærerne bare svarer at innvandrere får masse penger fra staten. Men i Irak var det gratis utdanning, vi fikk mat på skolen og bolig. Samtidig var det et diktatur, kurdere fikk ikke lov å snakke kurdisk på skolen før 1983 og vi måtte lære masse om Saddam Hussein. Derfor sa vi at kurderne ikke ville være som en fugl i et gullbur. I Irak vet alle at myndighetene lyger, men i Norge tror folk på avisene og politikere. Folk i Norge sier at vi har blitt hjernevasket, men egentlig er det motsatt, mener Shilan.

– En dag spurte læreren om jeg kjente en bestemt amerikansk forfatter. Jeg kjente ham ikke og læreren sa at jeg ikke visste noen ting og at dette var ennå et eksempel på at jeg bare snakket uten å vite noe om saken. Det er sant at i Irak lærte vi mest om Saddam Hussein og om arabisk historie, men ingenting om kurderne. Men på fritiden leste vi franske og russiske bøker av Victor Hugo og Tolstoj. Etterpå

måtte vi brenne bøkene slik at de ikke ble funnet hvis politiet gjennomførte huset. Jeg blir sint når nordmenn tror vi ikke vet noe-ting!

Hva tror du RV har å tilby?

– Jeg håper at det er flere som er enige med meg der. Jeg er sosialist og vil kjempe for frihet. Min pappa var med i Iraks Kommunistiske Parti i 19 år, men han brøt med dem fordi de samarbeidet med Saddam Hussein. Han sa til meg jeg ikke burde bli med, men jeg ville selv finne ut av ting. Han hadde rett, det var ikke noe bra parti. Nå er jeg ikke med noen steder. Jeg har vært på noen RV-møter, men de bare snakket om ting jeg ikke visste noe om. Jeg vil jobbe for et fritt Kurdistan og for flyktnings rettigheter. Jeg vet også mye om å være ung innvandrer i Norge. Vi er mer enn 15.000 kurdere i Norge, og 40 millioner i hele verden. Vi må presse norske myndigheter og gå mot Nato som støtter Tyrkia, sier Shilan bestemt.

Sara: Vil tas på alvor

Sara (23) er kurder fra tyrkisk-okkupert Kurdistan og kom til Norge i 1990. Hun har en liten sønn, men har tidligere jobbet mye politisk og vært aktiv i en kurdisk kvinnegruppe. Ved valget i år stod hun på RV-listen i Akershus, men mener mye må endres. Bl.a. mener hun deler av RV opptrer belærende over for innvandrerjenter, og ikke tar argumentene deres på alvor.

FOR KURDERE, MOT ISLAM

– Jeg ble med i RV fordi jeg trodde jeg kunne bruke tankene mine fra før om innvandrerjenter, tvangsekteskap og hvordan muslimer behandler jenter. Folk i RV sier de støtter innvandrerjenter, men mange skjønner ikke problemene. Jeg føler ikke at jeg blir tatt alvorlig. Det eneste svaret jeg har fått er at "det er ikke alle muslimer som gjør sånn". Men det er meg som kommer fra et muslimsk land.

– Noen i RV har til og med sagt at jeg svikter mine egne ved å være så kritisk. Det kunne jeg aldri gjort, jeg er stolt av å være kurder. Men jeg vil endre kurdisk kultur. Det som jeg er mot er mishandling av kvinner og volden som er i hjemmet. Det finnes folk som kaller seg demokrater og sosialister, men som i sin oppførsel er muslimer. De kan snakke mye om frihet, men i hjemmene sine er de fanatisk mot at kvinner skal kunne bestemme mer. Det har jeg selv fått oppleve. Jeg vet hva jeg snakker om, men hvis jeg forteller om mine meninger får jeg høre at det er meg som har sviktet. Det er akkurat som når kurder sier at jeg ikke burde skilt meg fra mannen min, som var mye eldre enn meg. Kanskje det ikke er så mye frihet for RV-kvinner heller,

undrer Sara.

MISFORSTÅTT ANTI-RASISME

– I mange år har jeg vært opptatt av dette og av småjenter som må gå på skolen med slør. Jeg er helt mot slør! Jenter fra muslimske hjem må bære det fra de er helt unge, de blir undertrykt av sine egne fordi de er så små. Det er urettferdig. Norske myndigheter er med å undertrykke disse småjentene ved å tillate at foreldrene får gjøre dette.

– Jeg jobbet på en barnehage, der var det mange jenter som gikk med slør. En dag skulle vi grille og en jente hadde kjempelyst til å smake på pølsene av svinekjøtt. Men hun fikk ikke spise noe, selv om hun ikke visste hvorfor. Jeg var kjempelei meg, særlig når jeg etterpå får høre av nordmenn at "du svikter dine egne". Det virker som nordmenn og norsk venstreside er redd for å bli kalt rasister. Det må de ikke være, de må se sannheten i øynene og hjelpe oss som forsøker å bryte de gamle tradisjoner. Det er ikke rasisme, men solidaritet.

– Jeg er også helt mot muslimskoler, men de jeg har snakket med i Akershus RV er alle sammen mot meg.

Men det er jo mange kristne skoler, mens muslimene blir motarbeidet?

– Jeg kjenner ikke så godt til hva norske kristne driver med. Jeg bare vet at på muslimskolene vil det bli kjønnsdelt undervisning, der jentene blir lært opp til å være mindreverdige enn guttene. Hvordan kan noen støtte noe så forferdelig? Vi må kjempe for et bedre liv, også for barn fra muslimske hjem. Det blir uansett feil å sammenlikne kristendom med islam. Blant kristne har du kontakt med omverdenen også før du blir 15-16 år, men muslimer blir hjernevasket fra de er helt små. Muslimske jenter tror at det er nødt til å være sånn, og at de må gifte seg med sin fetter. Når den tid kommer er det ham som bestemmer. De fleste av oss blir giftet bort. For oss er arrangert ekteskap det samme som tvangsekteskap. Hvis du klarer å komme deg unna, blir du enten utstøtt eller drept. De sier at du er hore og skal brenne i helvete, forteller Sara.

GODTROENDE NORDMENN

– Da jeg kom til Norge trodde jeg at nordmenn var veldig ureinslige mennesker, det hadde jeg lært hjemmefra. Foreldrene mine støttet PKK, men moren min var religiøs og faren min kom i fengsel. Jeg lærte at jeg aldri skulle gi hånden til nordmenn, spise sammen

Sara (23) er kurder fra tyrkisk-okkupert Kurdistan.

...pert Kurdistan og kom til Norge i 1990.

med dem eller sove i samme hus som dem. Og du måtte i hvert fall aldri gifte deg med en som er norsk. Likevel gjelder det andre regler for menn, de kan gjerne ha norske kjæresten. Det er jentene som blir undertrykt mest.

– Da jeg ble kjent med nordmenn skjønte jeg alt dette var feil. Mange er veldig ærlige og åpne, men de er redde for å bli kalt rasister. De tør ikke snakke om undertrykkingen som skjer innad i utenlandske miljøer. Det virker som om de er lært opp til å tro på folk, men de er alt for godtroende. Så lenge kurderne ikke gir jentene frihet og respekterer kvinner blir Kurdistan heller aldri noe fritt land.

VESTLIGE KVINNER

Howdan ser du på det norske kvinner har oppnådd?

– Jeg er stolt over det norske kvinner har oppnådd. Mange har klare meninger om hva de vil, og de bestemmer over sine egne liv. Hvis kurdiske kvinner vil ha mer å si blir de straks stemplet som horer. Hvis de snakker mye og har sine egne meninger blir de kalt "dårlige kvinner". Jeg skulle ønske jeg kunne gå sammen med en norsk gutt uten at andre tror vi er kjæresten. Norske jenter trenger ikke tenke på det. Kurdiske menn kan bryte et ekteskap, men det er uansett kvinnen som blir sett ned på. En skilt kvinne er ikke verdt noen ting. Alle tror du er hore og at du ligger med alle.

Er det frihet hvis kvinner kan bruke trange klær og kle seg utfordrende?

– Hvis en person har bestemt sine klær selv, da er det riktig av henne uansett. Du er ikke noe dårlig menneske fordi du bruker bestemte klær! Å kunne bestemme selv gir styrke og selvtilit. Mange kurdiske jenter drømmer om å kunne gjøre det samme som norske jenter, men de er veldig redd for å bli sett ned på. Derfor er de ofte veldig forsiktige. Mange av dem blir slått hjemme, og mange flykter hjemmefra eller flytter på kasesenter. Det er de som er de virkelig bra menneskene som trenger støtte og respekt. Ikke at "anti-rasistiske" nordmenn kritiserer dem!

Feministisk gutt - i teori eller praksis?

Med utgangspunkt i debatt på RU's Feminismefestival 2.-4. november i år.

"Kan gutter være feminister? Holder det å gjøre halvparten av husarbeidet for å være en virkelig feminist? Er mannlige feminister bare gutter som synes synd på jenter og vil hjelpe? Hva tjener gutter selv på å være feminister og slåss mot kjønnsroller? Hva kan gutter gjøre i kvinnekampen?". Dette var utgangspunktet for debatten "Feministisk gutt – tøffing eller tøffel?" som denne artikkelen skulle handle om. Imidlertid mener vi debatten havnet litt på siden av det som burde vært tema.

I RV og RU er det et problem at kvinnekampen for det meste blir drevet av kvinnene, mens alle andre politiske områder, organisasjonene og organisasjonskulturene er mannsdominerte og mannsstyrte. RV er kanskje i teorien et feministisk parti, men det er ikke et kvinneparti.

Se bare på introduksjonen til debatten. Hva betyr: "Er mannlige feminister bare gutter som synes synd på jenter og vil hjelpe? Hva tjener gutter selv på å være feminister og slåss mot kjønnsrollene?"? Jobber vi med antirasisme fordi vi synes SYND på alle mørkhudede? Er det personlig VINNING som får oss til å jobbe politisk? Gutter og menn vil tape på kvinnefrigjøring i den form at de mister sin funksjon og sine fordeler som undertrykkere. Lignende utsagn ville aldri bli brukt for å skape debatt om sosialisme eller antirasisme, der mekanismene er de samme: vi jobber politisk fordi vi har en rettferdig verden som mål, selv om det betyr at vi må senke vår levestandard. At utgangspunktet for en så viktig debatt blir lagt på et så lite gjennomtenkt grunnlag er skremmende.

KVINNENES EGET VERK?

I debatten hørte vi mange fine ord om hvor viktig gutter synes kvinnekampen er. Men hvorfor virker det da som mange gutter er villige til å gjøre nesten hva som helst for å slippe å delta i kampen? At kvinnes frigjøring må være kvinnes eget verk, dvs. at kvinnene skal lede kampen, er en riktig analyse som vi oppfatter at de fleste stiller seg bak. Så lenge kvinnene skal lede kampen må kvinnene også legge premissene og sette prioriteringene, og guttene må være med og kjempe på dette grunnlaget. Da vil vi ikke lenger høre argumentet om at særegen kvinneorganisering er ekskluderende, og at guttene blir utestengt fra kampen.

Et annet tema som var oppe til diskusjon var om menns viktigste rolle i kvinnekampen er å jobbe i forhold til andre menn. Det er fakta at menn, både i og utenfor RV/RU, hører mer på menn enn de hører på kvinner. Derfor er det utrolig viktig at gutter i RV/RU er aktive i kvinnepolitiske debatter, og på denne måten er med på å få andre menn til å ta kvinnekampen på alvor. Vi tror ikke at kvinnekampen stagnerer dersom vi lar feministiske gutter og

menn bevisst bruke sitt kjønn for å fremme vår sak, og på den måten bruker de undertrykkende mekanismene i samfunnet til vår fordel. For å ta et eksempel: Tversnittet av det norske folk vil vel ta en gjennomsnittlig hvit norsk ungdom mer seriøst enn en 17-årig pakistansk gutt som henger utenfor Oslo City om kveldene, men det er vel ingen av oss som slutter å diskutere antirasisme av den grunn?

OM PRAKSIS

Så til det vi mener er det viktige i debatten, og det vi ønsker oss: Feministiske gutter i PRAKSIS! Det finnes ikke mange gutter og menn i RV/RU som har sluppet unna skolering i feminisme og kvinnekamp. Derfor er det heller ikke mange som mener (eller hvert fall sier høyt) at kvinnekamp ikke er viktig, og det begrunner de med rettferdighetsprinsipper og at vi trenger en samlet arbeiderklasse for å gjøre revolusjon. Dette er vel og bra, men vi forlanger følgende:

1) RV/RU må ta utgangspunkt i, og basere seg på den politikken og de sakene den radikale kvinnebevegelsen står for. Vi må legge mye mer vekt på feministisk teoretisk skolering enn vi gjør i RV/RU i dag. Det betyr også at RV/RU må ta standpunkt i mange flere saker, f.eks. om prostitusjon er vold mot kvinner, om å kjøpe en prostituert er voldtekt mot betaling og om prostitusjon er slave-

handel. Og det betyr at vi ALDRI mer får debatter der kvinnebevegelsen både i Norge og internasjonalt tar standpunkt, og menn (og kvinner) i RV/RU går i motsatt retning, mens de gnåler om likestilling, slik vi så i debatten om tvungen delt omsorg.

2) Det holder ikke å være feminist i teorien. Man blir ikke en god feminist av å betale kontingent i "riktig" organisasjon, men ved å være feminist i praksis! Feminisme er ikke en kortvarig oppgave, som å arrangere en demo. Feminisme er ikke å sette seg ned en gang i halvåret for å skrive et leserinnlegg for 6-timersdagen. Feminisme er så mye mer, feminisme er en levemåte. Det er å ha på seg de feministiske kvinnebrillene 24 timer i døgnet.

HVA MÅ GJØRES? (BRENNENDE SPØRSMÅL FOR BEVEGELSEN VÅR)

Skal en være feministisk gutt i praksis holder det ikke å sitte på hver eneste guttesamling og halvhjertet love en ikke skal bruke en eneste hersketeknikk. Da må en også diskutere porno med kompisene sine, tagge H&M-plakater, skrive leserinnlegg og mane til opprør mot skjønnhetstyranniet fordi fortisene får underlivssopp av å gå i for trange bukser, holde appeller om kvinnes situasjon i Afghanistan, sette tegneserier foran pornobladene i kiosken, gå med feministbutton, mase om kvinneperspektivet på hvert eneste møte de er på, de må foreslå kvinnelige appellanter og ledere (fordi de er flinke, og ikke bare fordi de er kvinner), bli støtte-medlem i Kvinnefronten eller Ottar og være stolte av det, og lage bråk på apoteket hvis NorLevo'en (nøddprevensjon) er gjemt bak disken eller det ikke er mer igjen. En må skjønne at et nei er et nei. Hvis en er gutt og feminist tror du ikke det var voldtektsofferets egen feil fordi hun hadde drukket og ble med en ukjent hjem på nachspiel. En unnskylder ikke kameraten som går på stripeklubb med at han er et produkt av samfunnet og ikke klarer å ta ansvar for sine egne handlinger.

Og ikke minst, en må skjønne at en blir ikke populær av å være feminist i praksis, men at det er faen så nødvendig!

Av Janne Håkonsen og Silje Grimseid, Bergen RV

FRAMTIDAS VENSTRESIDE

Venstresida er under endring. Nye organisasjoner og tidsskrifter ser dagens lys. En bevegelse som Attac organiserer folk som aldri har drevet med organisasjonsarbeid eller politisk arbeid tidligere. Er det håp for RV framover, eller vil ungdommen ha nye, kule, mer uforpliktende organisasjoner som ikke er etter mønster fra de etablerte partiene? Opprør har spurt noen av de som er knytta til radikale organisasjoner i studentmiljøet i Oslo og Bergen, noen som har starta nytt tidsskrift, og noen fra Rød Ungdom.

AV SIGRID ANGEN

FORELDET PARTISTRUKTUR

Kristine Nybø (27) har bakgrunn fra arbeid i RV og Rød Ungdom i mange år, og var som studentaktivist med på å starte Rød Front på Blindern. Hun er nå også med i redaksjonen til det nystarta tidsskriftet Kontur.

– Den politiske situasjonen per i dag er at Ap har gått med timssteg mot høyre de siste ti åra. Derfor åpner det seg også et rom på venstresida, og det er ikke sikkert at den radikale venstresida ser ut som i dag om ti år. SVs brakvalg på bekostning av Ap i år stiller RV overfor nye utfordringer, det viser at det er et stort rom til venstre for Arbeiderpartiet. Samtidig er det klart at RVs politikk er det viktigste utgangspunktet å jobbe ut fra, selv om jeg tror at venstresida kommer til se annerledes ut om ti år, og at den også bør se annerledes ut.

– I dag har vi en partistruktur som gjen-speiler de motsetningene som var på 70-tallet, den norske partifloraen har ikke endra seg mye siden da, sier Kristine. Som revolusjonær sosialist mener hun at SVs syn på bombing og regjeringsamarbeid med Ap, samt at de

ofte har et naivt syn på FNs rolle, viser at de stort sett er et sosialdemokratisk parti med litt mer integritet enn Arbeiderpartiet. Derfor mener hun at RV må være utgangspunktet for å bygge et revolusjonært og systemkritisk parti.

DEMO OG KONTUR

Kristine mener at det er behov for et partipolitisk uavhengig og radikalt tidsskrift, derfor valgte hun å jobbe med Kontur. Hun synes Demo er et bra tiltak, men det er en forskjell på hvordan Demo, som har utspring i miljøet rundt Rød Front, og Kontur orienterer seg. Demo er i hovedsak et studentblad for Universitetet i Oslo, mens Kontur tar sikte på å nå ut til breiere grupper både aldersmessig og geografisk.

– Styrken til de radikale studentorganisasjonene har tradisjonelt vært at de har kopla studentkamp til samfunnet, og aktivt vært med på å prege kamper i samfunnet. Under Vietnamkrigen var studentene en viktig del av opposisjonen mot krigen, i USA var kravene fra den amerikanske borgerrettsbevegelsen viktige for de radikale studentorganisasjonene. I Frankrike i 1968 var koblingen mellom studentbevegelsen og streikebevegelsen viktig. For å få en slagkraftig student-

bevegelse er det viktig å alliere seg med andre politiske bevegelser i samfunnet, mener Kristine.

PÅ TVERS AV PARTIENE

Trude Iversen (27) er redaksjonsmedlem i Kontur, mens Christian Samuelsen (26) er nyvalgt leder i Rød Front på Universitetet i Oslo. Begge er opptatte av å bygge bånd utover de tradisjonelle partigrensene.

– Kontur er åpent for folk på venstresida, men også for folk som ikke er partipolitisk definert, forteller Trude. – For eksempel folk som er engasjerte i den nye bevegelsen etter Seattle. Folk som har en mer sosial tilnærming til verden, men som ikke er partipolitisk definert på en høyre-venstre-akse. Kontur har en partipolitisk uavhengig plattform og vil favne videre enn den tradisjonelle partipolitiske tilnærmingen til verden.

Trude sier videre at hun ser på Kontur som et bedre svar på den nye bevegelsen enn de tradisjonelle partiene, at den tradisjonelle venstresida fort kan miste folk som ikke er så klart definerte på hvor de står, og at hennes engasjement i Kontur vel er et svar på hva hun mener er noe av løsningen på framtidens utfordringer.

RU OG SU

– Rød Front (RF) organiserer både RUere og SUere, forklarer Christian. Han antar at en del av RFs medlemmer kommer til å gå til RV, en del til SV. Sjøl sier Christian at han ser på RV som sin naturlige organisasjon når han er ferdig med studietida.

Det har vært en del snakk om et nytt parti-prosjekt knyttet til miljøet rundt RF, jamfør oppslag i Klassekampen med tidligere leder i RF, Camilla Bakken Øvald. Christian mener at RF som studentorganisasjon har blitt en arena som fungerer som en erstatning for et nytt parti for SUere og RUere.

Når vi spør om RV som parti-prosjekt er noe for framtida, sier han at det kan se ut som at det er flere som velger å organisere seg i store, nye organisasjoner som Attac, heller enn i de etablerte partiene. Dette er sjølsagt noe som RV også vil merke. Han sier videre at det er fint med mer dialog mellom RF og RV.

Nina Drange er leder av Attac Norge.

ROSSO

Fra Bergen spurte vi Stine Akre (28), mangeårig studentaktivist og nåværende fylkessekretær for RV i Hordaland, hva som kjennetegner ROSSO og hvordan ROSSO står i forhold til RV.

– På linje med Rød Front har ROSSO ikke noen formell tilknytning til noe parti, og organiserer folk med ulik partitilknytning, både NKPere, RVere, SVere, men med hovedvekten på uavhengige folk. ROSSO fungerer som en myldreplattform, og er i stor grad saksorientert. ROSSO har for eksempel ingen politisk plattform, og organisasjonen har en flat struktur. Folk som er aktive i ROSSO er i stor grad mot etablerte partier, og mot parlamentarisk arbeid generelt, mener Stine.

Som en aktivistisk studentorganisasjon er ROSSO gammel i norsk sammenheng. Organisasjonen har eksistert i snart 10 år, men har endra innretning etter hvert. I de første åra var ROSSO den største gruppa i Studenttinget ved Universitetet i Bergen satt med mange av de sentrale studenttiltitsvervene. Etter hvert fant man ut at det krevde for mye tid og krefter i forhold til hva man oppnådde, så man valgte å ikke stille til valg ved universitetet, forteller Stine.

– Nå fungerer ROSSO som en aktivistisk studentorganisasjon utafør det etablerte systemet, som jobber i forhold til aktuelle saker, og som lager tidsskriftet Brodd og gir ut Doavis en gang i måneden. Brodd er skrevet kun av studenter, og med et systemkritisk perspektiv. ROSSO som organisasjon kan sies å være et middel heller enn et mål i seg sjøl, og fungerer som en møteplass for ulike miljøer, mener Stine. ROSSO har også gjort at det ikke er aktuelt for verken SV eller RV å etablere seg på Universitetet i Bergen.

RV FOR LITE ENHETLIG

Hva med de unge som er aktive i RU nå? RU arrangerte en fantastisk feminismefestival i høst, og Opprør spurte Hannah Helseth (21), nestleder i RU, om noe slikt er mulig å få

NYTT TIDSSKRIFT:

KONTUR
www.kontur.tv/tidsskrift

KonturTidsskrift er et anti-kapitalistisk, partipolitisk uavhengig organ for samfunnskritisk debatt.

Tema i første nummer:

Globalisering - Nyliberalismen på defensiven?

Abonnement: 150 kr/3 nummer

Send henvendelser til: info@kontur.tv
eller besøk våre websider: kontur.tv/tidsskrift

RV, SV og venstresidas framtid

Det er to utgangspunkt for denne artikkelen. For det første SVs brakvalg, som også førte erklærte revolusjonære inn på Stortinget – samtidig som RV mislyktes. For det andre mine lokale erfaringer som gruppeleder for Felleslista RV/SV, som i Nøtterøy kommune har større oppslutning enn Arbeiderpartiet – og som i vide kretser oppfattes som en betydelig motkraft til de sterke høyrekreftene lokalt. Artikkelen kan leses som et krav til ledelsen i RV om å utforme en bevisst og langsiktig strategi og taktikk overfor SV.

SVs BRAKVALG

SVs brakvalg var bra på den måten at partiet fanget opp en del av velgermarsjen fra Arbeiderpartiet på et velferds- og fordelingspolitisk grunnlag. Kristin Halvorsen står nær Erik Solheim ideologisk, men hun veit atskillig mer om hvordan folk lever og tenker – og evner å omsette dette til oppslutning. Samtidig innebar valgseieren dessverre at partiledelsen i SV på kort sikt styrker kontrollen innad i partiet, og slipper å bry seg særlig mye om RV som et reelt rikspolitisk alternativ.

Jeg hører ikke med til dem som mener at subjektive feil i valgkampen var hovedårsaken til at RV mislyktes i valget. Men uten klarere grensedragning mot SV-ledelsen – og mer aktiv dialog og enhetsarbeid overfor venstresida i SV, kan vandringsen i skyggenes dal bli både lang og tung for RV. Samtidig har utviklinga etter 11. september vist at også de ytre betingelsene for RV-politikk kan endre seg fort.

TRE PERSPEKTIV

Jeg har tre perspektiv på debatten om forholdet til SV:

- 1) Et selvstendighetsperspektiv
- 2) Et enhetsperspektiv
- 3) Et omgrupperingsperspektiv.

Jeg skal forklare nærmere hva jeg mener med hvert av disse perspektivene – og samtidig vise at det fins både enhet og motsetning mellom dem.

BEHOVET FOR ET STERKT RV-PARTI

Skal en oppebære et revolusjonært alternativ krever det en demokratisk sosialistisk strategi, organisasjon og folkelige røtter. Til tross for alle sine svakheter, mener jeg RV ut fra dette er det beste utgangspunktet for å bygge et sterkere revolusjonært parti i Norge. Dette støter så vidt jeg kan se mot to eller tre alternative tenkemåter i RV.

1) Noen svært få stiller spørsmålsteget ved RVs eksistensberettigelse – og utelukker ikke å ta utgangspunkt i venstresida i SV isteden. De undervurderer at revolusjonære aktivister uten egen organisasjon hele tida blir tvunget til å definere seg i forhold til SVs ledelse – og vil ha begrensa rom for å ta initiativ og gå i spissen. Opposisjonen i SV (Ebbing og co.) har ofte vært gode i kritikken av ledelsen, men har hatt begrensa vilje og evne til å lage handlingsalternativ. Uten initiativ og kritikk fra et RV til venstre ville dette

rommet ha vært enda mindre.

2) Andre og flere – i og utafor RV – vil bygge det revolusjonære partiet i Norge med utgangspunkt i sin egen smågruppe (AKP, IS, NKP, Revolusjon, Tjen Folket). Min mening om dette er nå som før at de pga. manglende folkelige røtter for sine partiprojekt enten vil tendere til sekterisme og/eller begrense seg til å være «stille motorer» i breie fronter.

3) En tredje tendens, i noen viktige revolusjonære ungdomsmiljøer, ser ut til å være å bygge «noe nytt» på tvers av SU/RU og SV/RV-skillen. Jeg tror det ligger mye fornuftig tenkning i de samarbeidsprosjektene som er under utvikling – ikke minst ut fra det omgrupperingsperspektivet jeg skisserer under. Men jeg vil advare mot å la RV seile sin egen sjø. De fleste steder er det et lite sjikt av folk som bærer mye av RV-aktiviteten – og det er et skrikende behov for at unge folk går inn i partiet og

preger det. Å bygge opp igjen den legitimiteten RV har opparbeida seg blant i mange lokalsamfunn hvis den først får seg en knekk, kan vise seg å bli vanskelig. Det er særlig viktig at det er klarhet i Rød Ungdom om dette.

ENHET PÅ VENSTRESIDA - OGSÅ I VALG?

For marxister bør det være et prinsipp å forene alle som lar seg forene på et fornuftig politisk grunnlag. Dette prinsippet må gjelde i små og store saker, både i utenomparlamentarisk og parlamentarisk arbeid osv.

Da RV inngikk fellesliste med SV på Nøtterøy var det etter et langvarig politisk og personlig samarbeid mellom noen toneangivende personer i begge partier – og etter et kommunevalg hvor RV var større enn SV (6% mot 4,8%). Som nyetablert alternativ fikk vi 15% oppslutning ved siste kommunevalg (og blei da i tillegg til å være den blåeste også den rødeste komunen i Vestfold). Vi sitter i alle betydelige utvalg, har godt besøkte gruppemøter og vi hadde nesten 17% på en lokal meningsmåling sist vår. På det beste har vi jobba bra i eller sammen med folkelige aksjoner – mot golf-

bane og skolenedleggelse osv. Vi har ikke blitt «moderate» (sjøl om vi kan ha fleksibel taktikk) – f.eks. var det et ramaskrik blant motstandere og i media sist vinter da hele kommunestyregruppa marsjerte ut fra et kommunestyremøte i protest mot at kommunestyreflertallet vedtok å overprøve folkeviljen og bygge golfbane i det beste turområdet i kommunen. Det er mye opp til oss sjøl hvor stort gjennomslag vi får i lokalmedia.

På denne bakgrunnen bør RV-ledelsen også oppsummere erfaringene fra de andre stedene som har hatt fellesliste.

Det kan være motsetninger mellom å bygge RV som et eget alternativ og et slikt samarbeid, som vi må forholde oss bevisst til. Men det ville være partissjåvinistisk sekterisme å gå mot et slikt samarbeid når det finnes politisk grunnlag for det (og ikke fører til at vi må gå på akkord med vår egen politikk). Derfor mener jeg RV bør ha som linje å stille flere felleslister ved kommunevalget om to år.

OMGRUPPERINGSPERSPEKTIV

I mindre målestokk har RV allerede vært en arena for omgruppering gjennom at det har vært et tilsig fra ulike revolusjonære tradisjoner og miljø. Men det fins fortsatt viktige revolusjonære og virkelig systemkritiske miljø utafor RV. Det er altså et misforhold mellom de reelle og de formelle partiskillene på

Det er altså et misforhold mellom de

reelle og de formelle partiskillene på venstresida – som tilsier et bevisst omgrupperingsperspektiv. RV bør ha som linje å samle demokratiske revolusjonære i et større parti – ikke gjennom å samle «kreti og pleti», men gjennom politisk avklaring i viktige prinsippsspørsmål.

venstresida – som tilsier et bevisst omgrupperingsperspektiv. RV bør ha som linje å samle demokratiske revolusjonære i et større parti – ikke gjennom å samle «kreti og pleti», men gjennom politisk avklaring i viktige prinsippsspørsmål. Jeg vil ha omgrupperingsperspektivet inn i RVs program.

Sjøl om RV er vårt utgangspunkt i en omgrupperingsprosess, så kan og bør det selvfølgelig komme tider hvor «RV-ramma» blir for snever – og hvor det er grunnlag for noe nytt og større. For meg er det også klart at for oss er muligheten for å påvirke f.eks. SU er av langt større

betydning enn å holde på noen få medlemmer som trur at Moskvaprosessene mot ledende kommunister var arbeiderklassen ved makta – og som ikke tåler klar programtale også om arbeiderbevegelsens mest dyrekjøpte erfaringer.

Jørn Magdahl
Nøtterøy RV

FOTO: Else Merete Thyness

til i RV-regi også.

– Det er nok en forskjell på voksenorganisasjon og ungdomsorganisasjon i utgangspunktet. Men hvis RV skal få troverdighet for eksempel som kvinneparti, så fordrer det at man tar feministiske kamper i samfunnet, og gjør kvinnekampen til en politisk satsing også ute, ikke bare i organisasjonen, sier hun.

– RV er lite enhetlig både politisk og organisatorisk. RV er fragmentert, med mange ulike fraksjoner, og det er vanskelig å se hva RV er. RV må finne sin identitet og sitt mål, og ha et felles prosjekt. Det er fint å være med i ulike folkelige bevegelser som Attac og Nei til EU, men man trenger en samla organisatorisk politisk aktivitet, sier Hannah. Felles saker, debatt og skoloring kan gi klarere politikk.

Hannah sier at RV hemmes av ulike mål, og at et utgangspunkt for veien videre må være å definere hva sosialisme er, og at RV er for demokrati. Uten en klart definert politikk, så blir RV bare «brødkravpartiet», mener Hannah. Et parti som bare stiller enda større krav enn SV. Man må starte i det små, man må gjøre noe, man må synes utafor valg også.

Er RV et parti for framtida, eller må man starte noe nytt?

– Å starte noe nytt blir som den kjente parodien i «Life of Brian» ifølge Hannah: «Judean Peoples Front», eller «Peoples Front of Judea»? Man må bygge på det som er bra, og RV er absolutt et utgangspunkt. Men hvilke bokstavkombinasjoner er ikke så viktig, det viktigste er at det er en organisasjon som gjør noe, og som baserer seg på sosialistisk folkestyre og som er revolusjonær, mener Hannah. Det er bevegelse, vi ser nye organisasjoner, nye fenomener, som Attac og Aksjon Forsvar Velferdsstaten. RV er en bra start og et sted å diskutere, avslutter Hannah.

Er det mulig å få fart på

RV i Sør-Trøndelag er inne i en vanskelig situasjon. Hvorfor? En diskusjon rundt dette spørsmålet viser fort at dette ikke bare gjelder lokalpartiet. RV som parti har store problemer. Men også andre partier er inne i en vanskelig situasjon. Dette innlegget skriver jeg etter en lagsdebatt i Trondheim RV. Målet med innlegget er å bidra til debatten om hva som kan gjøres for å snu situasjonen.

PARTIENES KRISE

Alle partier og ungdomsorganisasjoner har de siste årene fått færre aktivister. Oppslutningen om valg er også nedadgående. Dette avspeiler ei krise for det borgerlige demokratiet og er et stort demokratiproblem. Det er mange årsaker til dette. Etter den 2. verdenskrigen hadde partiene visjoner om å "bygge landet". Gjennom rask utbygging av velferdsordninger, gjennom industrireise og gjennom tallrike offentlige tiltak hadde politikere makt til å bestemme retningen på utviklingen. Partienes makt og rolle økte med veksten i den offentlige sektoren. De siste tiårene har denne utviklingen gradvis snudd.

Deregulering og kraftig vekst i kapitalen har økt næringslivets makt kraftig. På toppen av dette har vi nyliberal ideologi som fjerner alle visjoner om å styre utviklingen og "bygge landet". Teknologirevolusjonen har også bidratt til individualisering av produksjonsforholdene og bestyrket ideene om "enkeltmenneskets uendelige muligheter".

En konsekvens av dette har vært at politikkens prestisje er kraftig redusert. Særlig rammes lokalpolitikken som mange oppfatter som ren "sandpåstrøing" og administrering av beslutninger fattet av andre. De frie inntektene til kommuneforvaltningen reduseres år for år. I 1990 sto de for 80% av kommunesektorens inntekter. I år 2000 var andelen redusert til 69%! Problemet er særlig akutt for

fylkestingene etter sykehusreformen. Er det mulig å opprettholde levende fylkesting uten virkelig innflytelse? Det trengs en ny stor diskusjon om framtida for demokratiet i Norge.

RVs KRISE: "DEN STORE TVILEN PÅ ALTERNATIVET"

RVs krise kommer tydeligst til uttrykk i mangelen på partiaktivitet. Hvorfor møter ikke folk på medlemsmøter? Hvorfor var tallet på valg-aktivister, med noen unntak, lavere enn tidligere? Særlig tankevekkende er det at dette skjer i ei tid hvor engasjementet mot globaliseringen øker kraftig og hvor antikrigsbevegelsene samler aktivister over hele landet.

RVs krise er en del av den allmene demokratikrise. Men som et parti hvor nettopp visjonen om et alternativ til kapitalismen er det bærende, rammes vi særlig sterkt. Årsakene til RVs problem er mange. Men, jeg tror et grunnleggende forhold utfordrer oss mer enn noe annet: Det dreier seg om den "store tvilen på alternativet" til kapitalismen. Kampen mot kapitalismen føres i dag på mange områder, i fagforeninger, gjennom Attac, gjennom Nei Til EU, gjennom aksjoner mot WTO etc. Men hva er alternativet? På 50-60-tallet kjempet NKPer for en sosialisme de trodde var under utvikling i Sovjet-Unionen og Øst-Europa. På 70- og 80-tallet kjempet ML-bevegelsen for en sosialisme de trodde Kina og Albania representerte. Det er knapt noen som ser på

Cubas, Vietnams eller Nord-Koreas "sosialisme" som modeller.

Historiske erfaringer har vist at sosialismen som alternativ til kapitalismen, stort sett har vært fiaskoer. Uansett om RV og andre sosialistiske partier tar avstand fra historiske overgrep i sosialismens navn, uansett om vi forklarer og mener å forstå mye av det som har skjedd, uansett om vi utvikler nye programmer om en annerledes sosialisme, så plages vi av en grunnleggende tvil: Er det mulig? Det er denne tvilen som etter hvert virker som en lammelse på oppslutningen om ideen og et parti som RV.

TRONDHEIM

RV i Trondheim/Sør-Trøndelag RV i Trondheim har vært et av de mest aktive og stabile RV-områder. Vi har alltid drevet teoretiske diskusjoner og tallet på aktivister har vært rimelig bra. Dette har ikke vært tilfelle de siste 2-3 årene. Aktiviteten har vært sterkt dalende. Vi har manglet et funksjonsdyktig styre og på de få medlemsmøtene som har vært har oppmøte vært svært lavt. Bare det parlamentariske arbeidet, i bystyre og Fylkestinget har vært bra. Her har vi trolig styrket oss i forhold til tidligere. Kanskje fordi vi driver konkret anti-kapitalistisk arbeid?

Hovedårsaken til dette er de faktorene som er nevnt tidligere. Men i tillegg har vi i Trondheim hatt en ekstrem "flukt fra partiet". Hvorfor? Jeg tror hovedårsaken er mangelen på et godt styre og mangelen på organisasjon i RV generelt. Dersom RV-sentralt hadde fungert bedre ville konsekvensen av ei lokal styrekrise vært mindre. Etter min mening må vi i Trondheim om nødvendig foran neste årsmøte legge ned et grundig arbeid for å få til et handlekraftig styre. Om nødvendig må vi

tone ned noe av det parlamentariske arbeidet, fagforeningsarbeidet, Nei til EU-arbeidet eller arbeidet i Attac eller andre organisasjoner, for å sikre gode folk til styre. Her trengs det mye diskusjon så valgkomiteen må komme i gang raskt. Det er bare 2 mnd. til årsmøte.

HVA MÅ GJØRES?

For det første er det viktig med diskusjon. Det nytter ikke å lure seg bort fra problemet med smarte organisatoriske tiltak eller moralisme. RV i Trondheim startet diskusjonen på sitt siste medlemsmøte. Jeg tror alle synes diskusjonen var befriende og fungerte kreativt. Vi må fortsette diskusjonen. Hvordan skape interesse for sosialismen? Det er vår hovedutfordring nr. 1. Det mangler ikke på opprør mot kapitalismen. Hvorfor fører ikke dette til oppslutning om RV som nettopp vil avskaffe kapitalismen?

For å slåss for alternativer til kapitalismen kreves det både at du tror kapitalismen kan avskaffes, at den ikke er evigvarende, og at det finnes troverdige alternativer. Etter min mening preges den antikapitalistiske bevegelsen i dag av svært vage og mangelfulle analyser av kapitalismen. Attac slåss mot utslagene av den globale kapitalismen, men uten en teoretisk forståelse av det som skjer. Nei til EU slåss også mot europeisk kapitalisme, men uten ei dypere teoretisk analyse av årsakene. Forsvar Velferdsstaten har også gode paroler for kampen, men heller ikke dette er en organisasjon som kan utvikle de dypere analysene.

RV som sosialistisk parti burde være arenaen som på grunnlag av marxistisk teori utviklet analysene av dagens kapitalisme. Men heller ikke RV har en aktiv diskusjon om dagens kapitalisme. I sitt stille sinn er det kan-

Refleksjoner over listestilling 2003

Fra den dagen du leser "Opprør" er det ca. 13 måneder til år 2003. Dette året er det kommune- og fylkestingsvalg i Norge. Hvis vi regner 3 måneder til å jobbe konkret med å stable på beina lister i alle fylker og de fleste av kommunene og 9 måneder til valget i september kan vi si at vi har god tid til å komme i parlamentariske organer som bestemmer veldig mye hvordan folk bor i sitt nærmiljø.

Det er her vi kvinner føder, hvor vi bor, hvor vi elsker, hvor vi dør, hvor vi lever eller kanskje bare overlever? Det er her vi føler hvordan det går med den "Store verden" og kanskje gjør noe for å forandre den til det bedre, og det er også her vi ser og kjenner hvordan storebror Staten behandler oss.

ET DIGERT VERKSTED

Jeg ser for meg denne perioden på 13 måneder som et digert verksted. Her skal vi finne på oppskrifter, personalet, arbeidsplaner, markedsføring, osv. Og parallelt skal vi tenke: hvorfor er det viktig for RV å være representert i kommune- og fylkesting? Eller bedre

sagt – hvordan skal vi, det vil si vanlig folk, utfordre makta? Vi må minne oss på rollen som de folkevalgte i RV har hatt alle disse årene. Det har vært godt å være vaktbikkjer, urokråker, rødstrømper, møteplagere fordi vi taler makta midt i mot... Alt dette har vi til vår fordel, det gjør at vi har godvilje i lokalsamfunnet!

For med alt dette møysommelig arbeidet, med små skritt av gangen og – som vi sier på spansk – gjennom dette "maurarbeidet" lager vi grunnlaget for et sosialistisk samfunn, selv om du ikke tror det...

Vi skal sette i gang en bevisstgjøringsprosess og et registreringsarbeid. Du spør:

Hva skal vi registrere? Jo, det er viktig informasjon som skal samles inn:

a) våre erfaringer (gode og vonde),
b) våres motstandere og konkurrenter og vårt forhold til dem (SV skal analyseres!)

c) områder i samfunnet og organisering av disse. Blant annet privatisering av tjenester, maktforhold og klasseanalyse, hvordan er kommunestrukturen, fylke og regioner, distriktpolitikk.

På gulvet av dette verkstedet skal vi skape og fostre de fremtidige samfunnsledere, de som er lojale til folkets behov og ikke beskytte kapitalistenes drømmer og interesser.

MANGFOLD

I løpet av disse årene har vi kommet i kontakt med mange personer og organisasjoner. Våre lister skal forhåpentligvis spille samfunnet. Vi kan tenke oss følgende "formel" når vi tenker listestilling: K+U+I+M= god liste. K=kvinnfolk, U=ungdommer, I=innvandrere, M=mannfolk. Kanskje er ikke kommune- og fylkestingsarbeid den rette arena for ungdommer til å

utfolde seg, men dette er veldig individuelt og gjenstand for diskusjoner i ditt lokallag. Alle grupper i samfunnet har sine erfaringer og ressurser som må tas i bruk.

TIL VIDERE KAMP KAMERATER!

Vi vet at sosialisme ikke kan vedtas på Storting, kommune eller fylkesting. Men vi vet at plassering av en vei, en bygning, et vannverk kan influere like mye i våre liv som kvalitet på undervisning eller pris på barnehageplassen. Å få kontakt med folk i ditt lokalsamfunn, med faglige organisasjoner, å få erfaringene dine ut av "skapet" kan bidra til en dialektikk mellom parlamentarisk arbeid og aktivisme. Dette gir oss redskaper for å lage fundamentet for et nytt samfunn som skal oppstå fra asken av kapitalismen. Lykke til med listestillingsarbeidet!

Ana Isabel López Taylor,
medlem av RV-AU

RV?

Sommerleir

– bare for 70-tallskameratene?

skje slik at mange stiller seg spørsmålet om kapitalismen, tross sine kriser, er grunnsolid og vil overleve i enda mange generasjoner? Hvordan er det da mulig å samle folk til kamp for alternativer til kapitalismen? Hvem orker å bruke tida si til å slåss for en utopi når dagen krever innsats til å slåss mot overgrepene kapitalismen utsetter oss for? De få som orker å bry seg om utopien finnes det alternativer for i smågrupper som AKP, IS eller lignende. Jeg mener RVs teoretiske oppgave nr. 1 er å diskutere kapitalismen og utvikle analysen av dagens kapitalisme. Både fordi den voksende antikapitalistiske bevegelsen har skapt stor interesse om nettopp dette spørsmålet og fordi alternativet til kapitalismen henger nøye sammen med hvordan vi mener kapitalismen vil utvikle seg. Det er her vi bør gjøre innsatsen i tida framover.

Jeg tror det er umulig å komme særlig videre på sosialismediskursjonen uten en grundigere analyse av dagens kapitalisme. Den store analysen av kapitalismens grunnlag ble gjort av Marx og Engels for 150 år siden. På 30-tallet var det en ny stor kapitalismediskursjon som følge av den krisa verdenskapitalismen var inne i. I dag er tida overmoden for en ny stor diskursjon, både på grunn av krisa i sosialismen og utviklingen av den globale kapitalismen. Mitt forslag er at RV sentralt tar initiativ til to store diskursjoner som begge må drives fram av Landsstyret. For det første en diskursjon om RVs krise, om årsaker til "den store tvilen". For det andre en teoretisk diskursjon om dagens kapitalisme. I tillegg til disse diskursjonene må RV ta tiltak for å stramme opp organisasjonen, først og fremst gjennom å styrke sentralismen i partiet.

Peder M Lysestøl, Trondheim RV

Etter flere år med varierende oppmøte og betydning er det på tide å få en diskursjon i hele RV om hva slags funksjon sommerleiren skal ha. Må vi tenke helt nytt i forhold til hva en sommerleir skal være?

Sommeren 2000 ble det forsøkt en modell med to sommerleire, der AKP og RV arrangerte én hver, rett etter hverandre. Dette var et resultat av ulike ønsker i forhold til program for leiren, og begge partiledelser avviste at det var noen dramatik i beslutningen, selv om den brøt med et mangeårig mønster. Til sammen kom det trolig flere på de to leirene enn på mange år. Særlig på RV-leiren dukket det opp en del folk som ikke hadde vært på leir på lenge. Bare noen få personer var med på begge leirene. Meningene var delte i forhold til hvor vellykket denne modellen var. Mange var svært fornøyd med at RV arrangerte leir med et politisk program etter RVs egne behov, mens en del andre syntes det var dumt med en slik dobbeltorganisering, og skulle ønske at alle kunne være sammen.

FORSØK PÅ FORNYELSE

Sommeren 2001 ble det forsøkt en annen modell. En gruppe av unge jenter i Oslo satte seg ned og dannet en sommerleirgruppe, på initiativ fra Jorunn Folkvord og Nina Reim, hvor blant andre undertegnede var med. For initiativtakerne var det et sentralt premiss at det skulle arrangeres en fellesleir, det vil si med RV og AKP som arrangører i felleskap. Vi ga den navnet "Rød Sommerleir", og hadde en uttrykt målsetning om at dette skulle være noe nytt, at programmet skulle være mer allsidig og trekke inn både innledere og deltakere fra miljøer utenfor RV og AKP.

På tross av noen utradisjonelle eksterne innledere, lyktes vi i liten grad med dette. Leiren ble nok av mange oppfattet som en tradisjonell Rød Front sommerleir. De som kom var med noen unntak de samme som hadde vært på Rød Front-leirene de siste årene. Det resulterte også i at seminarene til de eksterne innlederne nesten ikke hadde deltakere. Folk så ut til å foretrekke å høre de kjente og kjære.

Per Inge Mathisen,
leder i Sør-Trøndelag RV

– De siste årene har veldig få kommet til de tradisjonelle AKP/RV sommerleirene. Mange av oss i Trondheim synes disse leirene har en tendens til å bli lite utviklende og for isolerte fra det som skjer i samfunnet ellers. Vi fikk langt flere til å komme fra Trondheim da vi for første gang hadde en egen RV-leir, og følte at vi da fikk større mulighet til å diskutere organisasjonsbygging enn noen gang

Det holder altså ikke å gi noen personer av yngre alder hovedansvaret for det politiske programmet for å få til en fornyelse. Vi tror hele RV må ta en diskursjon på hva funksjonen til sommerleiren skal være, og hva slags leir vi ønsker.

TRADISJONELLE SVAKHETER

Hva slags sommerleir bør vi så ha i 2002? Landsstyret har allerede vedtatt at sommerleiren til neste år skal knyttes opp til prosessen med å nyskrive arbeidsprogrammet. Hvordan kan det gjøres på en gunstig måte? De ulike funksjonene en sommerleir kan ha, kan forenklet settes opp slik:

- Et verksted for politisk utvikling
- Et sosialt samlingspunkt, som skal fungere partibyggende på tvers av geografi og fløyer
- Et tiltak for ekstern rekruttering, et sted der nye folk kan bli presentert for politikken
- Et arbeidsverksted, der for eksempel valgkamp planlegges

Rød Front-leirene har tradisjonelt vært av type C. Svakheten med dette konseptet er at innholdet ofte kan bli tannløst fordi viktige politiske uenigheter ikke blir tatt opp til debatt. Nye folk skal helst presenteres for det grunnleggende, det vi alle er enige om. Type C-konseptet har også vært forstått slik at nye folk skal komme på leir for å lære om vår politikk, mer enn at vi går i dialog med miljøer vi selv mener vi kan lære noe av.

EN ABCD-LEIR

Vårt forslag for 2002 er et sommerseminar av rundt 4 dagers lengde, knyttet opp til arbeidsprogrammet. Det betyr ikke at vi skal

diskutere å flytte kommaer i den eksisterende arbeidsprogram-teksten, men at seminaret skal vies utvikling av politikk for tida framover. Seminaret bør ta for seg RVs politikk på noen av de områdene i arbeidsprogrammet som mest trenger fornyelse, og de tankene seminaret frembringer må tas med videre i arbeidsprogramprosessen. Det vil si hovedsakelig en leir av type A.

Samtidig vil vi invitere andre miljøer til å delta og komme med innspill, være med å utvikle politikken vår. Det vil ikke si den tradisjonelle ideen om at vi lærer dem opp, men at vi lærer minst like mye av dem. For eksempel kan vi invitere Framtiden i våre hender, Natur og Ungdom og Bellona til å være med å diskutere hvordan RVs miljøpolitikk

skal være, og f.eks Kvinnefronten, Ottar og kvinne- og kjønnsforskningsmiljøer til å være med å utvikle RVs kvinnepolitikk. RV har også en politisk utfordring i forhold til framveksten av den globaliseringskritiske bevegelsen. Vi må utvikle en egen politikk i forhold til globalisering, og her bør ulike deler av denne bevegelsen få komme med innspill.

Det å knytte sommerleiren opp til nyskriving av arbeidsprogrammet gjør det klart at den har en politisk funksjon, og at det å være på leir vil si å få innflytelse på hva RV skal jobbe med framover. Dette kan gjøre det mer interessant å komme på leir både for RV-medlemmer og andre som står oss nær politisk.

Målet er en leir som oppfyller funksjonene ABCD – den er et ledd i å utvikle RVs politikk, i stedet for å bli hengende i løse lufta, – den er et arbeidsverksted, som kan bli en god start på arbeidsprogramprosessen, – den vil være meningsfull å delta på, både for RVs medlemmer og andre.

Kristine Nybø og Line Schou
Oslo RV

Hva skal til for at Trondheim RV får 20 mennesker med på sommerleiren?

tidligere. Det ga mersmak. Samtidig trenger vi mye nytenkning rundt det å lage sommerleir. Vi må ikke bli så fordømt innadventde. Sommerleirene bør bli en plass hvor en kan ta med seg venner og folk som ikke er med i RV, og kanskje er litt skeptiske til RV, og hvor disse får inntrykk av at RV er et inspirerende, dynamisk prosjekt hvor vi får til ting og det er morsomt å drive med politikk.

– Trondheim RV ba forrige landsstyre om å lage en sosialismekonferanse neste år fordi vi trenger å diskutere RV sin framtid

og utarbeide et mye bedre og mer fengende arbeidsprogram. Dette ble ikke vedtatt. Da mener jeg det er ekstra viktig med en sommerleir i RV-regi med helt ny tone og på helt nytt sted. Vi bør tørre å tenke stort og mobilisere utenfor oss selv, men det krever omlegging av hvordan vi organiserer sommerleiren.

VELFERD FOR FOLK, IKKE PENGER

Asbjørn Wahl er daglig leder av aksjonen For velferdsstaten.

- Det trengs et omfattende økonomisk løft for offentlig sektor, sier Asbjørn Wahl, daglig leder av aksjonen For velferdsstaten. Han har ryddet et lite hjørne av skrivebordet sitt på kontoret i Kristian Augusts gate til notatblokken min.

AV ELSE MERETE THYNESS

Ellers er rommet fylt med stabler på stabler av aviser og tidsskrifter.

Hva er egentlig velferdsstaten?

- Det finnes ingen presis definisjon, men vi tenker på velferdsstaten som de ordningene som sikrer folks sosiale og økonomiske trygghet. Utviklingen av en offentlig sektor og velferdsordninger som trygder, utdanning, helsestøtte og sosialhjelp har gjort oss til et av de samfunnene i verden hvor de sosiale forskjellene er minst og hvor det sosiale sikkerhetsnettet fungerer best.

Nå er velferdsstaten under angrep, mener Asbjørn Wahl - og mange med han.

- I de siste 20 årene har den politiske og økonomiske utviklingen gått i stikk motsatt retning. Politikerne har gitt seg ende over til markedskreftene, og dermed undergraves de ordningene som nettopp er basert på styring og regulering. Markedet er i utgangspunktet usosialt. Verdien blir konsentrert på få hender og de sosiale forskjellene øker. Det var jo nettopp for å få slutt på fattigdom at man i forrige århundre grep inn med politisk styring på en rekke områder av markedet.

MAKT SKAPER MOTMAKT

Aksjonen For velferdsstaten er en allianse mellom fagforbund, brukerorganisasjoner og andre interesseorganisasjoner for å styrke kampen mot de økende forskjellene i samfunnet, mot privatisering, deregulering og markedsliberalisme - og for en sterk offentlig sektor. Over en million medlemmer fordelt på 30 organisasjoner står bak.

Fortell litt om aksjonen For velferdsstaten?

- Aksjonen For velferdsstaten er en reaksjon på utviklingen i samfunnet. Stadig flere folk og organisasjoner har sett at dette bærer helt galt av sted. Derfor gikk seks fagforbund sammen og ble enige om å organisere en bred allianse for å demme opp mot markedskreftene. Makt skaper motmakt. Aksjonen For velferdsstaten er en del av denne motmakten som er i ferd med å vokse frem.

Alliansen har klare målsettinger.

- Vi ønsker et samfunn med arbeid til alle, en rettferdig

fordeling av godene, og velferdsordninger der ingen faller utenfor.

Dette vil Wahl et co oppnå ved blant annet å bekjempe privatiseringen av offentlige eiendom og virksomhet og bekjempe konkurranseutsetting.

- Samfunnsøkonomien må ligge under demokratisk styring.

Er all privatisering et onde?

- Det handler ikke om å privatisere et pukkverk i Oslo. Vi lever i en verden hvor vi ser en massiv omfordeling av makt fra det offentlige som jo består av demokratiske folkevalgte forsamlinger og over til privatkapitalen. Jeg er imot den maktoverføringen i samfunnet. Derfor er jeg prinsipielt imot privatisering.

JA, DET ER MULIG

Foreløpig satser aksjonen For velferdsstaten hovedsakelig på skoloring og informasjon for å påvirke samfunnsdebatten.

- Og så prøver vi å bygge så breie allianser som mulig. Vi startet som seks fagforbund, og i dag er vi tredive landsomfattende organisasjoner. Det kan du kalle en reell, bred, folkelig allianse. Vi skal bygge opp styrke til å kunne gjennomføre konkret aksjoner.

Er dere et nasjonalt fenomen, eller samarbeider dere med tilsvarende utenlandske organisasjoner?

- Vi er med i internasjonale nettverk av organisasjoner som alle slåss mot den urettferdige utviklingen i samfunnet. Vi har god kontakt med den globale alliansen som har vokst fram etter kampen først mot den såkalte MAI-avtalen (Multilateral avtale om investeringer) og så mot Verdens handelsorganisasjon i Seattle i 1999. Eksempler på organisasjoner i dette nettverket er Attac og Public Citizen - den største forbrukerorganisasjonen i USA.

- Angrepene på folks velferd skjer ikke bare i Norge, men over hele verden. Globaliseringen av økonomien har ført til at forskjellene øker på alle nivåer i verdenssamfunnet: mellom de fattige og de rike landene, mellom fattige og rike i rike land og fattige og rike i fattige land. I kjølvannet av den økonomiske globaliseringen følger en massiv privatisering av felleseiendom - altså offentlig virksomhet. En rekke land i verden er i disse dager i ferd med på å selge ut infrastrukturen sin som vann, elektrisitet, post, telekommunikasjon, jernbane og ikke minst helse. Ekspansjon inn i offentlig sektor har blitt en stadig viktigere metode for multinasjonale selskaper å erobre nye markeder. Nå er den europeiske helsesektoren er blinket ut som et mål for liberalisering.

Hva er det største problemet i verden i dag?

- Jeg er enig med sjefsspekulanten Georg Soros. Han

skrev at det er ikke lenger atomvåpenene som er den største trusselen mot menneskeheten, men markedsfundamentalismen. Bare se på hvordan spekulasjonsøkonomien har ført til finanskriser i Asia, Russland og Brasil. Det har kastet millioner av mennesker ut i nød og elendighet.

Er en annen verden mulig?

- Den er ikke bare mulig. Den er helt nødvendig, sier Asbjørn Wahl.

Demo 0301

Marte Ryste: **Den nye feminisismen**

Håkon Kolmannskog: **Maskulinitetar**

Marianne Søndmør & Jon Øystein Flink: **Naar vi kaade vaagner**

Torhild Lamo: **Den vanskelige seksualiteten**

Anita Haslie: **En verden å vinne**

Karin Haugen: **Det ukritiske kjønn**

Kjersti Ericsson: **Sosialisme og feminisme**

Ingvild Kaarvann Berntzen: **@sex**

Gudrun Kløve Juuhl: **Då Byggedyret reiste seg på to**

Marielle Leraand: **En historie om motstand**

Magnus E. Marsdal: **Absolutt Bourdieud?**

Nytt nummer av **Demo** ute nå. Tema: **Fritt Kjønn!**

Abonner ved å sende epost til rodfront@start.no, eller skriv til **Demo v/Rød Front, Chateau Neuf, Slemdalsveien 7, 0369 OSLO**

150 kroner for 4 utgaver.

<http://home.no.net/rodfront/demo>

Globaliseringskonferansen i Oslo:

DEMOKRATISK MAKT, IKKE KONSERNMAKT

Millioner av mennesker samler seg i protest mot Verdensbanken, Det internasjonale pengefondet og Verdens handelsorganisasjon verden over. Så mange fant ikke veien til globaliseringskonferansen i Oslo. Omlag tusen stykker hadde satt av en helg for å lære mer og oppmuntre hverandre i kampen for et bedre samfunn.

AV ELSE MERETE THYNESS

Kanadiske Naomi Klein har globaliseringsbibelen «No logo» på samvittigheten. Hun advarte mot at Bush vil bruke krigen i Afghanistan til å presse fram ytterligere liberalisering av handelsavtaler og dermed legge enda bedre til rette for handelsregimene.

– Bush påstår at handel er demokrati, at du kan shoppe deg fri. Samtidig blir avgjørelser som angår oss alle tatt stadig lengre unna lokalsamfunnet.

– Og verdenshandelen er urettferdig mot de svakeste landene. I forhandlingene heter det: Dere er fri til å handle – etter våre regler. Eller for å si det med andre ord. Dere er enten med oss eller mot oss. Låter ikke det kjent, spurte Naomi Klein salen, som nikket tilbake.

– Vi må utfordre både de religiøse og den økonomiske fundamentalisme, sa hun.

Forfatter og forsker Elisabeth Eide som selv har bodd i Afghanistan advarte mot å sluke USAs propaganda rått, og stilte spørsmål ved hvordan media fremstiller de skallete «andre».

– Når dere ser en rasende mann tenne på en dukke på gaten i en pakistansk by, tenk dere at han kan være hyggelig og drikke te med. Og at han kanskje er sint fordi gjødsels-subsidiene til appelsintrærne hans forsvant med den siste struktureringsavtalen.

Eide påpekte at mediene utgjør et spesielt felt innen markedsliberalismen.

– Dagens mediemoguler eier ikke bare medier, men også bryggerier, forlag, fornøyelsesparker, IT-konserner, teletjenester og filmselskaper. Hvilket innebærer at nyhetsmediene i større grad blir tenkt på ensidig ut fra markedsprinsipper og i tilsvarende mindre grad ut fra hensynet til demokratiet og menneskerettighetene.

MER MAKT TIL FOLKET

Konferansen strakte seg over tre dager i midten av oktober. Arrangørene var ATTAC, Nettverk mot markedsrett, FOKUS, ForUM for utvikling og miljø, Forum for systemdebatt, For velferdsstaten og Solidaritetshuset. Konferansen rettet seg mot markedsliberalismen og alternative utviklingsveier. Med fire plenums møter og 36 parallellseminarer kunne den skilte med et variert program.

Globaliseringskonferansen bød på kulturelt og politisk mangfold.

Svenske Janne Sjøstedt fra EU-parlamentet stilte spørsmål om hvorvidt EU kunne bli et verktøy for å ta tilbake kontrollen fra de transnasjonale selskapene. Så svarte han selv nei. Etter mange år som EU-parlamentariker er han fortsatt like sterk EU-motstander som da han kjempet mot svensk medlemskap i 1994.

– EU fjerner makten fra folket og de politiske styringsmaktene og er en pådriver for globaliseringsprosessen. Brussel flommer over av velorganiserte lobbygrupper som har

alt annet enn demokrati i tankene. Du kan ikke melde deg inn i en bokseklubb, hvis du vil samle på frimerker, sa han.

Neuri Rosetti er medlem av den nasjonale ledelsen av de jordløses bevegelse (MST) i Brasil. Én prosent av befolkningen eier over halvparten av Brasils dyrkbare jord. Mye av produksjonen innrettes på eksport mens store deler av befolkningen mangler mat. MST hjelper de jordløse til å få jord, blant annet gjennom okkupering av landområder. MST jobber også for en omfattende

jordreform i landet og for at samfunnet skal innrettes på å møte folkets behov, ikke på eksport for å dekke Brasils utenlandsgjeld.

DEN VANHELLIGE TREENIGHETEN

Selv kapitalistene er enige i at det kapitalistiske systemet til tider ikke fungerer. Derfor gjemmer de seg bak frasen: There is no alternative. Det er imidlertid ikke alle enige i.

Nina Drange, leder av Attac-Norge pekte på tiltak som innføring av skatt på finanstransaksjoner, avskaffing av skatteparadisene og sletting av u-landsgjelden som delmål på vei mot en bedre verden.

Asbjørn Wahl viste til at vi lever i en tid der motkreftene er i ferd med å vokse fram, organisere seg og slå tilbake.

– Kapitalkreftene skal konfronteres. Vi må organisere motkreftene, og forankre kampen i de sosiale gruppene som rammes av den globale kapitalens offensiv. Sentralt her er fagbevegelsen, blant annet fordi den inneholder de samfunnsmessige motsetningene som det rådende økonomiske systemet produserer.

Naomi Klein mente at vi er nødt til å skape en ny verden.

– Demonstrasjonene er en del av bevegelsen, men det er ikke alt, selv om våre motstandere liker å tro det. Vi må ikke bare protestere, vi må også beskrive hvordan det nye samfunnet skal se ut. Da vil det bli konkret og begripelig for folk.

Naomi Klein setter blant annet søkelyset på hvordan merkevaregiganter får folk til å tro at produktet deres er et bilde på noe de selv kan føle noe for.

Janne Sjøstedt advarer mot å melde seg inn i bokseklubber.

RØD VALGALLIANSE

Selvkritikk?

Hvis det siste nummer av Opprør er representativt for kulturen av selvkritikk i RV ser jeg ikke lyst på RVs framtid. De fleste snakker som sosialdemokratiske valgstrateger som teller stemmer og multipliserer og syter over NRK og media.

Nå kaller mange RV et parti mens det fortsatt heter Rød Valgallianse. Et marxistisk parti er et helt annet prosjekt enn en valgallianse, som er en FRONT av ulike politiske strømninger. Mange av RVs politisk-teoretiske problemer kan tilbakeføres til at dette spørsmålet ikke er løst.

Avisa Klassekampen er "venstresidas avis" uten at noen har satt opp noen prinsipper eller kriterier på hva som er "venstreside." (Siden Jon Michelet ble redaktør fikk jeg kontinuerlig så store problemer med å komme på trykk at jeg til slutt ga opp å skrive der. Jeg er altså ikke "venstre", men jeg skriver nå i Friheten.)

I denne avisa skriver alle mulige folk og det meste er mulig å mene; en kan sverme for det nye styret i Jugoslavia (Peder Martin Lysestøl) eller Taliban, eller gå inn for innsamling til UCK (Øgrim, Larsen) etc.etc. Jeg vet ikke hvor mange ganger jeg har skrevet artikler hvor jeg har spurt: hva mener RV? Og alltid: aldri noe svar!

RV (som nå tror det er et marxistisk parti, tydeligvis) mener åpenbart at det er mulig å drive politikk uten å ha politiske analyser og klare politiske posisjoner. Et marxistisk parti har i grunnen bare ett våpen: politisk klarhet. Både Saleh (Iran) og Farhad (Iran) er inne på dette i Opprør, men det er typisk at en så selvfølgelig innsikt må importeres. Noen glupe sjeler i ledelsen av RV mener som blokk at grøt, uklarhet, bohemisk raddisisme og "hjerte til venstre" kan erstatte intellektuelt og kritisk arbeid med å utforme en politikk.

Sagt på en annen måte: RV hadde hatt dobbelt så mange stemmer hvis "partiet" hadde brukt hodene sine til å utarbeide en klar og tydelig politikk i alle spørsmål og sørget for at den kom på plakater og i Klassekampen - enn å telle Gallup og prognoser.

Hva Peter M. eller Jon M. skriver i KK er deres private sak og det får de holde på med. Men hva mener det marxistiske "partiet" Rød Valgallianse, det er det saken handler om.

Før eller senere må det gå opp for landsstyret i RV at en kan ikke drive politikk uten å drive politikk, på alle områder! Klarhet er revolusjonær marxisme, grøt er sentrisme og sosialdemokrati.

Jan Hårstad

ISLAM

Hva er politisk islam? Hva ligger i begrepet islamsk fundamentalisme? Er islam "verre" enn andre religioner? Hvordan bør vi som revolusjonære forholde oss til islam? Etter 11.9. er slike spørsmål blitt mer aktuelle enn på lenge, og i RV er meningene svært delte. I denne artikkelen advarer Trude Koksvik Nilsen fra Bergen mot de enkle svarene, og argumenterer for å se religion i sammenheng med de konkrete samfunnsforholdene.

En nødvendig debatt

Islam er kanskje den av verdensreligionene som det knytter seg flest fordommer, myter og meninger om og til. De fleste i Norge har en mening om islam, enten de er medlemmer i Kristent Samlingsparti og stempler alle muslimer som "vantro muhammedanere" som kommer for å ta over landet vårt, eller om man er den helt vanlige kvinnen i gata som har sett Rikets Tilstand på TV2 om Kadra, den unge somaliske kvinnen som gikk inn i moskeene i Oslo med skjult mikrofon og avslørte at imamene i Norge rådet unge jenter til å la seg kjønnslemleste.

Her i Norge er ikke fremstillingen av Islam i media særlig positiv. Muslimer og muslimske land blir ofte fremstilt som barbariske, umoderne, fundamentalistiske og udemokratiske. Det er et skarpt skille mellom "oss" og "dem". Også i radikale kretser finnes det folk som mener at islam er en reaksjonær og ikke minst kvinnefiendtlig religion.

ISLAMISME

I denne debatten er det et godt spørsmål hva for begreper vi skal bruke, for å være mest mulig presise. Mitt syn er at verken "politisk islam" eller "islamsk fundamentalisme" er helt dekkende. Å snakke om "politisk islam" blir lett litt ullent, av den enkle grunn at islam er politisk. Muslimene ser på Koranen som Guds ufeilbarlige ord, og tror at de lovene og reglene som finnes der er gitt av Gud. Muslimene tror at Gud åpenbarte hele Koranen til profeten Muhammed, som husket hele teksten utenat og fikk noen til å skrive den ned i ettertid. Det at Muhammed var analfabet, brukes som "bevis" for at han ikke har forandret på teksten. I islam, som i andre religioner, er det ulike skoler som tolker skriftene ulikt, men en del vesentlige ting er det enighet om og islamsk lov, Sharia, bygger på Koranen. Men når vi snakker om politisk islam i dag mener vi som oftest den typen politiske meninger og gjerninger som muslimer fremmer, i land som Iran, Saudi-Arabia, Egypt og Afghanistan, for å nevne noen.

Et annet begrep som kan være litt uklart er begrepet "islamsk fundamentalisme". Religions sosiologen Jeff Haynes mener det er meningsløst å bruke begrepet "islamsk fundamentalisme" om muslimer som bruker troen sin som en unnskyldning for å begå overgrep, gå til krig eller å undertrykke kvinner. Haynes mener at begrepet er verdiløst fordi de aller fleste muslimer ser på seg selv som fundamentalister, fordi de bekjenner seg til de fem fundamentene (de fem søylene) i Islam, nemlig trosbekjennelsen, bønn, pilgrimsferd, almisse og faste. Haynes velger i stedet å bruke begrepet "islamister" på ytterliggående muslimer. Jeg tror dette kan være et nyttig og oppklarende begrep å bruke.

HISTORISK TOLERANT

Historisk sett har islam vært en av de "snillere" religionene. Islam misjonerte ikke først og fremst med sverd, men med ord. De første tiårene etter profeten Muhammeds død ekspanderte islam voldsomt, og stort sett fredelig. Når muslimene erobret Jerusalem fra de kristne i 638, gjorde de dette uten å ødelegge de kristne hellige stedene i byen, og uten å fordrive den kristne befolkningen. Jødene, som lenge hadde blitt forfulgt av de kristne herskerne, fikk igjen leve og utøve religionen sin i Jerusalem av de nye muslimske herskerne.

Islam ser på Moses, Jesus, Adam, Abraham og flere andre av de viktige skikkelsene i kristendommen og jødedommen som profeter. Islam tror at både muslimer, kristne og jøder er "barn av Abraham", de har også det felles at de er "bokens folk". De fleste muslimer mener at Gud åpenbarte de hellige tekstene tre ganger, først til Moses, deretter til Jesus og endelig til Muhammed, men at det først ble riktig tredje gangen. Dette synet kan forklare hvorfor islam gjennom historien har vært en tolerant religion over for konkurrenter som kristendommen. Riktignok mener muslimer at de kristne har misforstått Guds vilje og at de har feil tro, men det er langt fra det og til å fordømme dem ensidig som kjettere.

SITUASJONEN I DAG

I dag ser man imidlertid flere steder at religiøse grupperinger prøver å "skru tiden tilbake" og knytte stat og religion tettere sammen, som en motvekt mot sekularisering. Sekularisering er en faktor mange religioner kjemper mot, og kan kort forklares som privatisering av religion. Sekularisering kjennetegnes av at det trekkes tydelige skiller mellom stat og religion, mellom det hellige og det profane. En naturlig motreaksjon mot dette er forsøk på å knytte stat og religion tettere sammen, f.eks ved hjelp av lover. Islam er et godt eksempel på dette, f.eks i de arabiske landene hvor muslimske grupperinger prøver, og av og til får gjennomslag for, å innføre islamsk lov. En ser det også i de tidligere sovjetstatene i Asia, som for eksempel Tadsjikistan og Usbekistan, hvor muslimske grupper kjemper for å få makt etter mange år under kommunistisk styre. I Kashmir kjemper muslimske separatister, hindunasjonalister og militante sikher mot hverandre - og mot sekularisering.

POLITIKK OG RELIGION

Alle religioner er i større eller mindre grad politiske. I hvertfall er det sånn at mennesker bruker religionen som påskudd for den verdslige politikken de ønsker å føre. Opp igjennom historia har mennesker over hele verden brukt religion som unnskyldning og begrunnelse for

krig og grusomheter. Krig og undertrykking i Allahs navn kalles ofte "politisk islam". Men er terrorhandlingene protestantene i Nord-Irland utfører "politisk kristendom"?

En ting er hva religionen faktisk er, en helt annen ting er hva religiøse fundamentalister påstår at den er. Sharia-loven f.eks, som mange muslimer sverger til, kunne like gjerne vært utformet fra den kristne bibelen, hvis man hadde tatt alt som stod i den bokstavelig. Leser man de hellige skriftene til islam og sammenligner dem med den kristne bibelen, de hinduistiske veda-tekstene eller jødernes hellige skrifter, vil man finne flere likheter enn forskjeller. Sånn sett blir det feil å hevde at islamister har teologisk grunnlag for de ugjemingene de utfører, i hvert fall hvis man samtidig hevder at protestantenes terror i Nord-Irland ikke skyldes kristendom. Til og med buddhismen, som mange ser på som en fredselkende religion, har velsignet drap i religionens navn på Sri Lanka hvor buddhistmunker har engasjert seg aktivt på singhalesisk side.

AVSPEILER SAMFUNNET

Grusomheter som utføres i religionens navn kan man trekke frem utallige eksempler på. Særlig er det mange eksempler på at kvinner undertrykkes i Guds navn. For mange har Talibans behandling av afghanske kvinner blitt et skrekkeeksempel på dette. Men det er dessverre ikke det eneste eksempelet. Både muslimer, hinduister, kristne og buddhister i India praktiserer den groteske skikken med å kaste syre i ansiktet på jenter/kvinner, noe som ødelegger dem for livet. I tillegg holder hinduismen fortsatt på den gamle skikken med enkebrenning, dvs. at kona brennes levende sammen med sin avdøde ektemann. Her hjemme i Norge blir kvinner slått og voldtatt i ekteskapet under dekke av at "det er Guds vilje at kvinnen skal være underordnet mannen", noe Eva Lundgren har dokumentert i sin bok, "I herrens vold".

For å forstå denne typen overgrep, skikker og tradisjoner så nytter det ikke å kun ta utgangspunkt i koranen, bibelen eller i torarullene. Man må også sette handlingene inn i en samfunnsmessig kontekst og se på de sosiale forholdene i de landene disse tingene foregår. Fattigdom, geografi, historie - det er mange ting som spiller inn i de områdene vi finner religiøs ekstremisme i ulike sjatteringer. Sosiologen Émile Durkheim sa en gang at "religion er samfunnet skrevet på himmelen". Det synes jeg er en fin måte å forklare at religion i større grad speiler samfunnet enn omvendt.

Trude Koksvik Nilsen studerer religionsvitenskap og er medlem av Bergen RV

C-BLAD
Returadresse:
Rød Valgallianse
Osterhausgate 27, 0183 Oslo

www.rv.no

I SALG NÅ!

«Såkalte antirasister»
koster 100 kroner.

Betal til: RAU, PB 332
sentrum, 3502

Hønefoss på konto
0536 33 90481 og du
vil motta ønsket

antall bøker i posten.

RAU betaler porto.

Du kan også bestille på
våre hjemmesider.

www.rau.no

Krig – Økonomi – Rus

Røde Fanes julenummer inneholder:

Pål Steigan: Følg pengene! Hvorfor bomber de Afghanistan? - Ebba Wergeland: To folk - en stat - Ingrid Baltzersen: Intifadaen - en rapport - Bokomtale: Det brente hjertet av Maryam Azimi omtalt av Vigdis Vollset - Per Gunnar Skotåm: Hva vil USA med Afghanistan? - Harald Minken: Krig, økonomi og olje - Jon Børge Hansen: FN i globaliseringstider - Olle Josephson: Etnisitettsfella - Intervju med Mikael Nyberg av Ola Wihlke: Vi er ikke maktesløse mot kapitalen - Bokomtale: Myte, historie, virkelighet. Italias politiske arv av Mia Finrud di Tota. Omtalt av Erik Ness - Øyvind Aamodt og Reidun Hansen: Rusens politikk - Bokomtale: Metadonmakt av Evy Frantzen omtalt av Peder Winsnes Frantzen - Bjørn Egil Johansen: Er Norge en halvkoloni? - Fra utkast til program for AKP, september 2001

Tilbud til nye abonnenter: Du kan du få minst fire nummer i året ved å sende kr. 100 til: PB. 124, 3251 Larvik, bankgiro 6276.05.28108 (Vanlig pris: kr.200)

Besøk: www.akp.no/rfane

FYLKESKONTAKTER I RV

ØSTFOLD

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10, 1832 Askim
tlf: 69 88 59 40 / 95 06 12 90
e-post: a-steins@online.no

AKERSHUS

Linda Tangen
Skoklefall Terrasse 45,
1450 Nesoddtangen
tlf: 92 86 16 75
e-post: lindawt@student.matnat.uio.no

OSLO

Olaf Svorstøl
Motzfeldtsgate 5, 0187 Oslo
tlf: 22 17 99 02 / jobb: 22 85 88 04
e-post: olaf.svorstol@so.uio.no

HEDMARK

Harald Dyrkorn
Solbakkenlia, 2100 Skarnes
tlf: 62 96 22 96,
e-post: haralddy@online.no

OPPLAND

Michael Hall
Johan Castbergsgate 36, 2815 Gjøvik
tlf: 61 17 65 15
e-post:

BUSKERUD

Ana Lopez
Steinsvingen 1 G, 3615 Kongsberg
tlf: 32 73 06 09 / 97 16 29 88
e-post: ana-tayl@online.no

VESTFOLD

Per Jørgensen
Vardenlia 4 C, 3227 Sandefjord
tlf: 33 46 53 42
e-post: perj@vestfoldnett.no

TELEMARK

Morten Halvorsen
Søndre Skogerveien 4, 3679 Notodden
tlf: 35 01 33 93
e-post: mo-halv2@frisurf.no

AUST-AGDER

Knut Henning Thygesen
Øvregate 16, 4950 Risør
tlf: 37 15 14 51 / 95 17 69 78
e-post: kos@aa.telia.no

VEST-AGDER

Vetle Mangseth
Gunhildsvei 67, 4633 Kristiansand
tlf: 38 01 23 27 / 91 38 29 83
e-post: vetmangs@online.no

ROGALAND

Leiv Olsen
Admiral Cruysgate 24, 4012 Stavanger
tlf: 51 52 59 18 (p), 51 78 80 41 (j)
e-post: leolsen@online.no

HORDALAND

Sigurd Solberg
Boks 229, 5701 Voss
tlf: 56 51 04 73 / 93 01 65 75
e-post: sigurd.solberg@c2i.net

SOGN OG FJORDANE

Ottar Uglum
Håland, 6993 Høyanger
tlf: 57 71 29 21
e-post: ouglum@enitel.no

MØRE OG ROMSDAL

Odd Stensholt
Grasskaret 8, 6429 Molde
tlf: 71 21 55 34, 93 86 79 29
e-post: ostensho@online.no

SØR-TRØNDELAG

Per I. Mathisen
Moholt Allé, Hus 14 – L 61
7050 Trondheim
tlf: 73 50 97 05 / 90 62 93 10
e-post: Per.Inge.Mathisen@idi.ntnu.no

NORD-TRØNDELAG

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal
tlf: 74 04 26 18
e-post: s-aamdal@online.no

NORDLAND

Margit Steinholt
Mølnhussletta 4, 8800 Sandnessjøen
tlf: 75 04 91 43
e-post: bjoehau@online.no

TROMS

Frode Bygdnes
St. Olavsgt. 31, 9405 Harstad
tlf: 77 06 92 60 / 94 85 45 22
e-post: bygdnes@online.no

FINNMARK

Synnøve Thomassen
Skoleåsen 45, 9513 Alta
tlf: 78 43 21 68
e-post: oeheitma@online.no